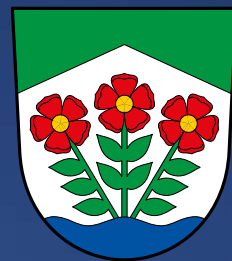

Kytínský zpravodaj

1/2024

**Odpady
a odpadky
– kam s nimi?**

str. 20

**Cesta
z RaJ do
kytínského ráje
rozhovor**

str. 29

**Hubne celá
vesnice**

str. 32

Platné poplatky v obci v r. 2024

Poplatky za svoz komunálního odpadu

Na základě obecně závazné vyhlášky č. 2/2023 o místních poplatcích jsou stanoveny poplatky za sběr a svoz netříděného komunálního odpadu pro rok 2024 takto:

Osoba trvale hlášená v obci: 800 Kč

Chata, rekreační objekt: 800 Kč

Osvobození a úlevy:

Od poplatku je osvobozena osoba, které poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci a která je:

- poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci v jiné obci a má v této jiné obci bydliště,
- umístěna do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy,
- umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého,
- umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo v chráněném bydlení,
- nebo na základě zákona omezena na osobní svobodě s výjimkou osoby vykonávající trest domácího vězení.

V případě, že poplatník nesplní povinnost ohlásit údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu ve lhůtách stanovených touto vyhláškou nebo zákonem, nárok na osvobození nebo úlevu zaniká.

Poplatky za psa

Poplatek za psa: 200 Kč

Poplatek za psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let: 100 Kč

Od poplatků za psa je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, považovaná za závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle zákona upravujícího sociální služby, dále osoba, která je držitelem průkazu ZTP či ZTP/P, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek pro zvířata nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní předpis.

Údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu dle odstavce výše je poplatník povinen ohlásit ve lhůtě do 30 dnů od skutečnosti zakládající nárok na osvobození nebo úlevu. Poplatky jsou splatné vždy do **30. 6. příslušného kalendářního roku** v hotovosti na OÚ v Kytíně v úředních hodinách, složenkou typu „A“ nebo převodem na účet obce, bank. spoj.: **č. účtu 0388058339/0800, variabilní symbol = číslo nemovitosti.**

Prosíme občany, kteří mohou tyto poplatky platit na účet, aby tak učinili. Po zaplacení si mohou v úředních hodinách vyzvednout jen známku na popelnici. Jako variabilní symbol uveďte číslo popisné a do poznámky příjmení.

Poplatky za vodné a stočné v roce 2024

Výše poplatku za vodné od 1. 1. 2024 je 44,88 Kč za m³ (vč. DPH).

Výše poplatku za stočné od 1. 1. 2024 je 50,05 Kč za m³ (vč. DPH).

Nájem hrobového místa

Od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2027 je možné platit za nájem hrobového místa dle uzavřených smluv, a to v hotovosti v úředních hodinách OÚ nebo bezhotovostně na účet obce **388058339/0800, VS = číslo smlouvy, do poznámky uvést jméno nájemce.** Výše nájemného na pět let: jednohrob 500 Kč, dvojhrob 1000 Kč, schránka kolumbária 500 Kč.

Při jakékoli nejasnosti je možné se v úředních hodinách (st, pá, 16–18) obrátit na účetní, pí. Jitku Arnoldovou – tel.: 318590640, e-mail: ucetni@kytin.eu, nebo na evidenci obyvatel, pí. Markétu Šlégrovou – tel.: 318590640, e-mail: evidence@kytin.eu.

Obsah

Slovo starosty	1
Slovo redakce	2
OBECNÍ ZASTUPITELSTVO	
Ze zápisů zastupitelstva	3
Změna místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitosti	5
Záměr pronájmu nebytových prostor určených k provozování restaurace	7
SPOLKY	
Z činnosti SDH	9
Výroční zpráva SDH za rok 2023	10
JSDH Kytín	11
Důležité informace pro případ požáru	12
KULTURA A AKCE	
Kulturní akce v obci	13
Kino	13
Drakiáda	13
Dětský den	14
Lampionový průvod	15
Bruslení na Dobříši	16
Stanování na hřišti	17
Nová socha pro Kytín	19
TÉMA	
Odpady a odpadky - kam s nimi?	20
Kam patřím? - infografika k vytištění	22
ROZHOVOR	
Jaroslav Kořínek	29
ZE ŽIVOTA OBCE	
Hubne celá vesnice	32
Obecní knihovna	34
Nadační fond CAG	35
Jak pokračuje příprava nového oltáře pro kostel v Kytíně?	36
Přehled Městské policie o činnosti v Kytíně	36
Z REGIONU	
Jak vidí Kytín Veronika Kupčíková	37
Festival ptactva	38
Jíl - surovina minulosti i budoucnosti	39

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,
vítejte do nového roku 2024. Poprvé vás v něm srdečně zdravím, a proto mi dovoluji začít svůj příspěvek přáním a nadějí. Nám všem přeji co nejvíce vzájemného porozumění, pokory a empatie. Naší krásné vesničce pak mnoho dobrých rozhodnutí ze strany vedení a co nejvíce možných smysluplných investic, které povedou k jejímu dalšímu rozvoji. Loni se nám, myslím, spousta takových rozhodnutí a investic podařila. Teď jen správně pokračovat v práci zastupitelského týmu a věci, které jsme vybudovali, správně spravovat.

Těším se na společné setkání na akcích, které se v nejbližší době chystají a již neodmyslitelně patří ke kytínskému společenskému a kulturnímu životu. Většina z nich se uskuteční v areálu Pode vsí. K tomu můžeme připočítat Sochařské sympozium, které se letos bude konat ve Voznici, a také tradiční Hry bez hranic Mníšeckého regionu v Bratřínově.

Snažíme se stále vylepšovat nejen Kytín, ale i samotný Zpravodaj. Věřím, že se nám to daří a vás bude pravidelně lákat zjišťovat, co nového se u nás děje, a především, co se plánuje. I vy se můžete svými příspěvky podílet na jeho obsahu, za což vám děkujeme.

A co se tedy plánuje? V plném nasazení probíhají jednání, která postupně směřují k výstavbě nové svazkové školy v Mníšku pod Brdy, kde bude mít naše obec zajištěno 50 míst pro své školáky. Jsme ve fázi zajišťování zhotovení projektové dokumentace pro výběr generálního zhotovitele stavby. Termín dokončení tohoto projektu je předpokládán na konec roku 2024. Dále pracujeme na přípravě rozšiřování vodohospodářského majetku, konkrétně na vybudování druhé akumulární nádrže na pitnou vodu. Také se připravuje dokumentace k realizaci inženýrských sítí k budoucímu multifunkčnímu obecnímu domu a ke stavebnímu povolení k prodloužení chodníku do centra obce. K tomu nás samozřejmě čeká spousta nečekaných událostí, které s sebou život obce přináší a jež je třeba řešit, aby její chod běžel dál bez závažných problémů a nedostatků.

Za to vše bych velmi rád srdečně poděkoval všem, kteří se na tom jakoukoliv měrou podílí. Zastupitelům, pracovníkům obecního úřadu a každému, kdo je nám nápomocný. Nic není jednoduché, nic nejde samo, ale je třeba se s tím popasovat. Důležité je, že výsledek stojí za to, a to je u nás snad vidět. Ne, že by nebylo co vylepšovat a zdokonalovat. Jsou to někdy nervy, ale samo se nikdy nic neudělá. Pokud máte nějaký nápad, podnět anebo vás něco trápí, sdělte nám to, prosím. Budeme se snažit společně hledat řešení, bude-li to jen trošku možné. Vždyť na všem zlém se dá hledat i něco pozitivního, i kdyby to mělo být pouhé poučení.

Jsem přesvědčen o tom, že všechny události minulých let nám kromě občasných komplikací ukázaly také sílu jistých charakterů, náročnost, ale i odolnost některých profesí a sílu solidarity anebo odhalily naši přílišnou a vždy spíše krátkozrakou orientaci na materiální statky. Pokud máme ve všem špatném hledat i něco dobrého, potom by to mohlo být právě zamyšlení nad tím, co je pro nás skutečně důležité, co má cenu a hodnotu. A právě takovou malou inventuru ve svém srdci si může udělat každý z nás.

Přeji vám v roce 2024 hlavně pevné zdraví, mnoho štěstí, lásky, pohody v životě a také víru ve skutečné hodnoty a dostatek sil, abychom se k nim každý sám, ale zároveň i společně začali dobírat.

Mějte všichni pohodový rok 2024, vše dobré a ať se vám daří.

Váš starosta Miloslav Holý

„Jaký si to tu uděláme, takový to tu budeme mít“

Slovo redakce

Milí přátelé, sousedé a příznivci Kytína,

jistě jste si nemohli nevšimnout, že jste do svých schránek neobdrželi třetí avizované číslo loňského Zpravodaje. Důvodem bylo racionální rozhodnutí redakce a zastupitelů vzhledem k tomu, že by se nepodařilo naplnit jeho obsah dostatečně zajímavým a kvalitním obsahem, a tak by jeho vydání bylo neekonomické. Věříme, že nám to odpustíte a s chutí se začnete do tohoto čísla, kam jsme přesunuli i část původně plánovaných příspěvků z nerealizovaného vydání. Nejenže je naší povinností reflektovat i v takových rozhodnutích na „pěči řádného hospodáře“, ale jsme také přesvědčeni, že je více než vhodné v daný okamžik vzít v potaz reálný smysl vydání obecního periodika, aby nevzniklo jen proto, že jsme věřili, že tři čísla ročně naplníme.

Aktuálně se tedy vracíme k původní frekvenci dvou čísel ročně, tak aby byla co nejlépe zajištěna jejich pestrost a zajímavý obsah. Aby vás zkrátka bavilo je číst a mělo smysl je vydávat. Tomu se pokusíme přizpůsobit i **nové termíny uzávěrek: pro letošek platí 15. 5.** (abychom vás mohli co nejaktuálněji pozvat na plánované letní akce) **a 15. 11.** (kdy už bychom měli znát termíny akcí na začátek příštího roku). Nové číslo Kytínského zpravodaje tedy do svých schránek obdržíte v červnu a prosinci. Uvidíme, jak se tyto termíny osvědčí.

A co najdete v tomto čísle Zpravodaje? Velkým tématem jsou odpady a odpadky – přinášíme vám komplexní informace o nakládání s nimi i pár tipů a užitečných, možná i překvapivých informací. Určitě nepřehlédněte velký rozhovor s Jaroslavem Kořínkem, který v něm zavzpomínal na svého kamaráda a našeho bývalého starostu Josefa Pomahače, i kratší interview s Terezou Štencarovou a Michalem Pomahačem, v němž představují nově založený Nadační fond CAG. Dalibor Velebil nás tentokrát provede těžbou jílu v našem regionu a tým kytínských hasičů zavzpomíná na natáčení televizní reality show Hubne celá vesnice. Představíme mnoho akcí pořádaných obcí pro naše nejmenší, novou knihovnici i záměr obce k nalezení nového provozovatele obecní restaurace tak, abychom tuto službu mohli i nadále nabídnout našim občanům i návštěvníkům a i nadále sami využívat. Uveřejňujeme také příspěvek Přírodovědného spolku Dobříš ohledně festivalu ptactva, který se konal v naší obci. Co byste v novém zpravodaji mohli očekávat, ale nenaleznete, je vyhlášení výsledků fotografické soutěže. Neobdrželi jsme totiž dostatečný počet soutěžních příspěvků, a tak ji rušíme.

Vaše zpětné vazby, náměty na zlepšení i vlastní příspěvky uvítáme na adrese: zpravodaj@kytin.eu.

Vedoucí redakce Dagmar Čechová

**DĚTSKÝ MAŠKARNÍ
KARNEVAL**

**23. 3. 2023 OD 14.00 HOD
V KYTÍNSKÉM PIVOVARU**

- SOUTĚŽE PRO DĚTI - KVÍZY - KOLO ŠTĚSTÍ
- OBŘÍ SKLÁDAČKA PUZZLE - MODELOVÁNÍ BÁLONKŮ
- BUBLINOVÁ SHOW - DĚTSKÁ DISKOTÉKA.

Ze zápisů zastupitelstva

ZÁPIS č. 6/2023

- *Usnesení č. 8/6/2023: Zastupitelé schvalují investici, uzavření kupní smlouvy na koupi spoluvlastnických podílů nemovitosti, tedy budovy bez č. popisného, na pozemcích č. st. 179/5, 179/6, 179/7, 179/8. Budova je zapsána na LV č. 608, pro katastrální území Kytín, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, pracoviště Praha – západ, v rámci exekučního řízení povinného pana Luboše Kožíška, a to ve výši 750 tis. Kč.*

a

- *Usnesení č. 9/6/2023: Zastupitelé schvalují investici, uzavření kupní smlouvy na koupi spoluvlastnických podílů nemovitosti, tedy budovy bez č. popisného, na pozemcích č. st. 179/5, 179/6, 179/7, 179/8. Budova je zapsána na*

LV č. 608, pro katastrální území Kytín, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, pracoviště Praha – západ, v rámci exekučního řízení povinného Ing. Jaroslava Adamovského, a to ve výši 750 tis. Kč.

Jednalo se o jeden z kroků nutných pro získání budovy kravína, s níž má obec do budoucna velké plány. Jedná se o strategicky výhodný objekt, v němž by v následných letech mohly vzniknout prostory pro novou hasičskou zbrojnicí, knihovnu, kulturní sál či jiné užitečné služby pro naše občany. Tento záměr je dlouhodobý a konkrétní využití budovy bude vycházet z potřeb obce a našich občanů.

ZÁPIS č. 7/2023

- *Usnesení č. 1/7/2023: Zastupitelé schvalují OZV o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí.*

Touto obecně závaznou vyhláškou se mění místní koeficient daně z nemovitosti. Obec k tomu přistoupila nejen proto, že jsme dlouhodobě byli v regionu v podstatě poslední, kdo tento koeficient držel na minimální výši, ale zejména s ohledem na blížící se zatížení obecního rozpočtu vzhledem k plánované výstavbě svazkové školy pro naše nejmenší. Blížší vysvětlení k této problematice si pro vás připravil místostarosta Šlégr v samostatném článku na str. 5.

- *Usnesení č. 3/7/2023: Zastupitelstvo obce Kytín souhlasí s doporučením hodnotící komise a schvaluje výběr nejvýhodnější nabídky na veřejnou zakázku „Kytín – dopravní automobil“ – dodavatele Vesta Auto Corson, s. r. o. za nabídkovou cenu 1 613 523 Kč vč. DPH. Zastupitelstvo*

obce pověřuje starostu obce k uzavření kupní smlouvy s vybraným dodavatelem.

U slavnostního předávání nového automobilu pro převoz více osob na různé hasičské akce 21. října 2023 mnozí z vás byli, a slyšeli tak nejen důvody jeho pořízení (přeprava hasičů na zásahy, akce či školení, děti a mládež na různé soutěže i seniorů apod.), ale i jména sponzorů a přispěvatelů, z jejichž prostředků se daná částka uhradila. Jednalo se o dotace Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství HZS ve výši 450 tisíc Kč, dotace Středočeského kraje 300 tisíc Kč, dále příspěvky pana Jaroše a soutěžního týmu z pořadu Hubne celá vesnice. Pan farář Jan Dlouhý novému vozu požehnal a spoustu šťastných kilometrů mu popřáli i paní hejtmanka Mgr. Petra Pecková a senátor Petr Štěpánek.

ZÁPIS č. 10/2023

- *Usnesení č. 10/10/2023: Zastupitelstvo vyhlašuje projekt finančního příspěvku na rok 2024, a to podle bodu VII, odst. 5 Pravidel pro poskytnutí finančního příspěvku obce Kytín na podporu sportovních nebo volnočasových aktivit občanů nebo zájmových organizací. Žádosti o příspěvek na rok 2024 budou přijímány od 29. 11. do 13. 12. 2023 do 18 hod.*

Obec vítá a podporuje místní spolky a zájmové organizace, a tak každoročně přispívá na jejich činnost. Již dříve k tomu schválila pravidla a každoročně vyhlašuje termín na podání jejich žádostí s uvedením účelu, na něž budou příspěvky obce vynaloženy. Pravidelně o ně žádají včelaři, SDH a Sokol a nejinak tomu bylo i letos.

ZÁPIS č. 11/2023

- *Usnesení č. 6/11/2023: Zastupitelé schvalují Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2023 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství.*

Ve vydávání vyhlášek a nutných změn ve znění těch stávajících došlo ke změně, nově již nemohou být změny provedeny novelizací jako dříve, ale pouze vydáním nové vyhlášky a jejím vložením do registru. Nová výše poplatku za odpady pro rok 2024 je 800 Kč/osobu. V aktuálním znění vyhlášky o poplatcích za odpadové hospodářství Ministerstva

vnitřa došlo i ke změnám v otázce úlev od poplatků pro určité skupiny občanů. Kdo na ně nyní má nárok, najdete v Informacích obecního úřadu na vnitřní straně obálky.

- *Usnesení č. 7/11/2023: Zastupitelé schvalují Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2023 o místním poplatku ze psů.*

Zde je situace obdobná. Poplatek je nyní 200 Kč za každého psa, bez ohledu na jejich počet u stejného majitele. Nižší sazba 100 Kč se nově vztahuje na občany již nad 65 let.

Nová elektronická úřední deska

Vedení obce Kytín s potěšením informuje své občany, že mezi budovou Obecního úřadu a Domovem Kytín byla v souladu s aktuální praxí obcí a požadavky dnešní doby nově instalována elektronická úřední deska.

Kromě úředních dokumentů, předepsaných ke zveřejnění, na ní můžete zhlédnout např. jízdní řády autobusů, teplotu a čas, fotografie a videa z místních kulturních akcí, informace z regionu nebo o činnosti MAS Hřebeny či veškeré dostupné podklady a informace ohledně přípravy výstavby nové svazkové školy. Věříme, že tuto možnost dostat se k užitečným datům rychle a kdykoli uvítáte.

Změna místního koeficientu

pro výpočet daně z nemovitosti

Obec vyhláškou 1/2023 stanovila s účinností od 1. 1. 2024 místní koeficient pro výpočet daně z nemovitých věcí ve výši 3 místo dosavadní výše 1. Tímto koeficientem se dle § 12 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí násobí daň poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek, popřípadě jejich souhrny, s výjimkou pozemků uvedených v § 5 odst. 1 zákona o dani z nemovitých věcí. Tou výjimkou je základ daně u zemědělského pozemku. Zde zůstává koeficient 1 a cena pozemku je zjištěná násobením skutečné výměry pozemku v m² průměrnou cenou pozemku stanovenou na 1 m² ve vyhlášce vydané na základě zmocnění v § 17 zákona o dani z nemovitých věcí.

Zjednodušeně řečeno, zvýšený koeficient se týká stavebních pozemků a netýká se orné půdy ap. Pro konkrétní pozemek lze zjistit aktuální výši koeficientů pro výpočet daně na stránkách MFCR, tj. portálu MOJE daň Ministerstva financí: https://adisspr.mfcr.cz/dpr/adis/idpr_reg/dne/koef/vyhledani.faces. Dalším podstatným koeficientem pro výpočet daně je velikost obce, kde pro počet obyvatel do 1000 je 1,0.

Roku 1856 si kytínští postavili a zprovoznili obecnou školu, která zde plnila svou funkci až do roku 1970. Od té doby děti z Kytína absolvují svou školní docházku především v sousedním Mníšku pod Brdy, což je geograficky logické, ale poslední desítky let se to prakticky stává nedosažitelným. Obec platí za umístění svých dětí v jednotlivých školách nemalé prostředky, a přesto nemá žádnou jistotu, že se jí podaří zajistit místa i do budoucnosti. Stát se o to viditelně nezajímá a je jen na malých obcích, jak dokážou svým dětem školní docházku nabídnout. Proto se menší okolní obce rozhodly vystavět svazkovou školu v Mníšku pod Brdy, jako centru regionu (dle prvotních výpočtů se stavební náklady odhadují na jednu miliardu Kč). Kytín se na celé této akci od počátku významně spolupodílí, i když finanční možnosti obce vzhledem k velikosti jsou značně omezené. Nicméně výstavba svazkové školy s vlastnickým podílem Kytína pro 50 žáků by znamenala trvalé zajištění školní docházky pro naše obyvatele na dlouhou dobu.

V současné době daň z nemovitosti pro obec znamená příjem cca 460 000 Kč ročně. Tato daň byla dosud jediným rozpočtovým příjmem od státní

správy, který šel obci bez přerozdělování prostředků. Tj. co se vybralo, to přišlo obci. Momentální vláda, resp. media, avizovala, že to změní a část si vezme pro své potřeby, základ by však zůstal obci. V této souvislosti se i zastupitelstvo obce rozhodlo využít své zákonné možnosti a navýšit koeficient. Zvýšení získaných prostředků by totiž významně snížilo zatížení rozpočtu financováním přípravy výstavby svazkové školy. Kolik se po zásahu vlády a parlamentu skutečně vybere pro obce a nakolik to zatíží místní daňové poplatníky, to se ukáže až na konci roku. Koeficient na další roky pak lze případně upravit.

Relevantní výtahy ze zákona o dani z nemovitých věcí:

§ 5

Základ daně

(1) Základem daně u zemědělského pozemku je cena pozemku zjištěná násobením skutečné výměry pozemku v m² průměrnou cenou pozemku stanovenou na 1 m² ve vyhlášce vydané na základě zmocnění v § 17 tohoto zákona.

(2) Základem daně u lesního pozemku je cena pozemku zjištěná podle platných cenových předpisů k 1. lednu zdaňovacího období nebo součin skutečné výměry pozemku v m² a částky 3,80 Kč.

(3) Základem daně u ostatní plochy, zastavěné plochy a nádvoří, stavebního pozemku a zpevněné plochy pozemku je skutečná výměra pozemku v m² zjištěná k 1. lednu zdaňovacího období.

§ 12

Místní koeficient

(1) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit jeden místní koeficient ve výši v rozmezí 0,5 až 5,0 pro všechny nemovité věci s výjimkou pozemku zařazeného ve skupině vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch nacházející se na území

- a) celé obce, nebo
- b) jednotlivé části obce.

(2) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit místní koeficient ve výši v rozmezí 0,5 až 1,5 pro všechny pozemky nacházející se na území celé obce zařazené ve skupině vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyu-

žitelných ostatních ploch nacházející se na území celé obce. Pro každou takovou skupinu může obec zavést pouze jeden místní koeficient. Neuvede-li obec v obecně závazné vyhlášce skupinu, pro kterou je tento místní koeficient zaveden, hledí se na něj, jako by zaveden nebyl.

(3) Místní koeficienty podle odstavců 1 a 2 se stanoví s přesností na jedno desetinné místo.

(4) Místní koeficient pro nemovitou věc, pro kterou obec nestanoví místní koeficient, činí 1,0.

Jaroslav Šlégr, místostarosta

Koeficient podle velikosti obce

Velikost obce	Koeficient
Do 1000 obyvatel	1,0
1000 až 6000 obyvatel	1,4
6000 až 10000 obyvatel	1,6
10000 až 25000 obyvatel	2,0
25000 až 50000 obyvatel	2,5
Nad 50000 obyvatel a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech	3,5
V Praze	4,5

mojedaně

DAŇOVÝ PORTÁL > DNE - VYHLEDÁNÍ KOEFICIENTŮ

Vyhledávání koeficientů pro podání k dani z nemovitých věcí

Zdaňovací období: 2024

Název katastrálního území: KYTÍN Kód: 678759

Název obce: KYTÍN

Pozemek Stavba nebo jednotka

Předmět daně: A - ORNÁ PŮDA, CHMELNICE, VINICE, ZAHRADA, OVOCNÝ SAD

Kód souboru lesních typů: [všechny]

Parcelní číslo: 165 / 13

Typ parcely: [všechny]

VYHLEDAT

211	Cena pozemku za m ² podle § 5 odst. 1 a 2 zákona (vyplňte pouze u předmětů daně A až C)	4,46 Kč/m ²
216	Koeficient podle § 6 odst. 3 zákona (vyplňte pouze u předmětů daně F)	pro vybraný předmět daně se nevyplňuje
221	Inflační koeficient podle § 11f zákona	1,0
225	Místní koeficient podle § 12 zákona	1,0

DAŇOVÝ PORTÁL > DNE - VYHLEDÁNÍ KOEFICIENTŮ

Vyhledávání koeficientů pro podání k dani z nemovitých věcí

Zdaňovací období: 2024

Název katastrálního území: KYTÍN Kód: 678759

Název obce: KYTÍN

Pozemek Stavba nebo jednotka

Předmět daně: F - STAVEBNÍ POZEMEK

Kód souboru lesních typů: [všechny]

Parcelní číslo: 84 / []

Typ parcely: stavební

VYHLEDAT

211	Cena pozemku za m ² podle § 5 odst. 1 a 2 zákona (vyplňte pouze u předmětů daně A až C)	pro vybraný předmět daně se nevyplňuje
216	Koeficient podle § 6 odst. 3 zákona (vyplňte pouze u předmětů daně F)	1,0
221	Inflační koeficient podle § 11f zákona	1,0
225	Místní koeficient podle § 12 zákona	3,0

Podle § 39 odst. 1 zákona č.128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů.

Záměr pronájmu nebytových prostor určených k provozování restaurace

Obec Kytín tímto vypisuje záměr o pronájmu obecní restaurace Na Vršíčku

Předmět pronájmu tvoří nebytový prostor – provozna hostince s terasou v domě č.p. 124, sestávající z restaurace, kuchyně a přípravný, skladu, šatny, WC pro personál, chodby, WC ženy/muži, ocelkové výměře 206 m² a také venkovní terasa o celkové výměře 40 m² a místností pro uskladnění dřeva a uhlí s kotelnou a místností na zboží.

Podmínky pronájmu:

- specifikování záměru provozu restaurace – rozsah nabízených služeb,
- zajistit provoz restaurace pro veřejnost v následujícím rozsahu:
- provoz min. 5 dní v týdnu (středa–neděle),
- nájemce zahájí provoz restaurace max. do 1 měsíce od předání prostor pronajímatelem,
- případné opravy provozního vybavení si hradí nájemce. Tyto opravy nebudou pronajímatelem kompenzovány. Případné stavební úpravy jsou možné pouze po předchozí dohodě s pronajímatelem,
- provádění provozní a preventivní údržby, drobných oprav, revizí spotřebičů, provádění předepsaných periodických revizí, elektroinstalace a případně dalších zařízení, která jsou vlastnictvím pronajímatele a u nichž jsou periodické revize předepsány, vyjma revize hromosvodu, komínu a kotle, kopie revizních zpráv je pronajímatel povinen neodkladně předat nájemci,
- uzavření smlouvy na svoz odpadu z podnikání s firmou oprávněnou k této činnosti, předání její kopie pronajímateli a každoroční doložení potvrzení o likvidaci odpadu,
- nájemné činí 1 Kč za rok bez DPH. Na ostatní služby si uzavře nájemce smlouvy s jednotlivými posky-

tovateli těchto služeb (el. energie, vodné, stočné, vytápění, technické služby a další),

- v restauraci nebude zřizován klub, bude veřejně přístupná,
- nájemce bude odpovědný za čistotu a údržbu pozemku přilehlého k budově č.p. 124,
- nájemce zodpovídá za striktní dodržování právních předpisů na ochranu zdraví (protikuřácké zákony, zákon o značení lihu apod.). Porušování těchto předpisů během provozu bude bráno jako hrubé porušení smlouvy,
- obec si může prostory dopředu časově bezplatně vyhradit k uskutečnění některých akcí maximálně 10x/rok.

Kvalifikační předpoklady:

- uchazeč doloží úředně ověřenou kopii platného živnostenského oprávnění, případně výpis z Obchodního rejstříku, ze kterého bude patrné, že má povolení provozovat hostinskou činnost, a že tak splňuje kvalifikační předpoklady,
- uchazeč doloží originál nebo ověřenou kopii výpisu z Rejstříku trestů, ne starší 30 dnů.

Obsah nabídky:

- identifikace zájemce (jméno, místo podnikání/sídlo zájemce, IČ, případně DIČ), včetně kontaktní adresy, telefonního čísla a e-mailové adresy, příp. ID datové schránky,
- způsob provozní součinnosti s pronajímatelem, rozsah sortimentu a nabízených služeb, kulturně společenské aktivity spojené s provozováním restaurace, případně poskytování dalších služeb restaurace. Tyto specifické podmínky nabídky se později stanou součástí nájemní smlouvy.

Informace pro účastníka (zájemce):

- nájemní smlouva bude uzavřena na dobu určitou dle vzájemné dohody s obcí Kytín, se šestiměsíční výpovědní lhůtou. V případě porušení ustanovení nájemní smlouvy může pronajímatel vypovědět nájem okamžitě. Takto ukončený smluvní vztah zaniká dnem doručení výpovědi nájemci,
- prohlídku prostor je možné zajistit po předchozí dohodě se starostou Miloslavem Holým, telefon +420 605 570 088, starosta@kytin.eu,
- podepsané nabídky je možné doručit osobně na úřad obce Kytín 65, 252 10 Kytín, v úředních dnech a hodinách nebo prostřednictvím České pošty a.s. jako doporučenou zásilku či prostřednictvím kurýrní služby v zalepené obálce, nejpozději 21. 2. 2024 (rozhoduje datum doručení, nabídku nelze zasílat elektronicky),

- zalepenou obálku s nabídkou označte výrazně nadpisem „Záměr pronájmu restaurace Kytín“,
- zájemce o pronájem bere na vědomí, že obec Kytín je povinna na dotaz třetí osoby poskytovat informace podle ustanovení zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Zájemce dále souhlasí s tím, že veškeré informace obsažené v jeho nabídce mohou být zveřejněny,
- pronajímatel si vyhrazuje právo kdykoliv záměr pronájmu nebytových prostor zrušit, případně nevybrat žádného zájemce,
- veškeré náklady spojené se zpracováním nabídky nese zájemce,
- pronájem nemovitého majetku, a tedy i schválení uzavření definitivní smlouvy, podléhá rozhodnutí zastupitelstva obce Kytín.

Z činnosti SDH

- **7. května** se jako každý rok pokládaly věnce za padlé ve 2. světové válce. Začalo se v Kytíně, dále následovala Voznice a nakonec Nová Ves pod Pleší.
- **20. května** jsme zapůjčili koňskou stříkačku do obce Vestec při příležitosti 10 let založení obecní policie Vestec. Provedli jsme dynamickou ukázkou hašení.
- **3. června** jsme ve spolupráci s obcí zajistili dětský den na Kytínském hřišti. Kromě klasických dětských atrakcí a disciplín zde bylo k vidění i přistání záchranářského vrtulníku.
- **24. června** měla Stříbrná Lhota 95 let od vzniku SDH, kde jsme se zúčastnili.
- **28. června** proběhlo hasičské cvičení v domově důchodců Kytín. Jednalo se o taktické cvičení, při kterém byl simulován požár ve 3. patře. Návniku se kromě SDH Kytín účastnily také sbory Mníšku pro Brdy, Dobříše a Řevnic.
- **13. srpna** jsme pomáhali s úklidem po soustředění mladých hasičů.
- **26. srpna** se konaly tradiční závody koňských stříkaček. Naše ženy se umístily na prvním místě, Kytín muži na třetím a Kytín Gold na pátém místě. Všichni jsme si tuto akci náramně užili.
- **9. září** jsme se zúčastnili poháru OSH na fotbalovém hřišti v Pikovicích, umístili jsme se na osmém místě ze čtrnácti týmů. Večer jsme pořádali posvi-

censkou zábavu v restauraci na Vršíčku, kde hrál Jiří Uvíra.

- **11. září** proběhla Pěkná hodinka, hráli Kytínští kanci.
- **21. října** jsme měli slavnostní předávání nového dopravního automobilu Ford, za který jsme nesmírně vděční.
- **2. prosince** se – tentokrát kvůli velkému množství sněhu v naší hasičárně – uskutečnily vánoční trhy.
- **30. prosince** jsme pořádali předsilvestrovskou hasičskou soutěž v klasickém útoku se stříkačkami PS8. Soutěže se účastnilo 8 týmů a naši malí hasiči. Obstarali jsme občerstvení a posezení, byl i ohýnek na opékání buřtů. Celá akce se povedla, všichni tedy vyhráli a těšíme se na další akce.

Přihlásili jsme se do výběrového řízení od Nadace ČEZ na vybavení dětského oddílu. Řízení jsme vyhráli a dostali 49200 Kč. Koupili jsme našim dětem za tento obnos proudnice, hadice, přetlakový ventil, sací koš, rozdělovač a dresy. Mockrát děkujeme Nadaci ČEZ a ať dětem vybavení slouží.

Účastnili jsme se také několika výročních valných hromad u okolních sborů.

Nakonec bychom chtěli poděkovat obci za dotaci na oblečení PS2.

foto: archiv SDH Kytín

Výroční zpráva SDH za rok 2023

Musím přiznat, že když jsem před rokem tuto roli přebíral, tak jsem neměl dokonalou představu, co všechno do ní musím vložit a kolik mě bude stát myšlenek a času, pokud ji chci vykonávat s nejlepším vědomím a svědomím. Teď si troufám říct, že už jsem to zjistil, a chtěl bych opět smeknout před těmi, kteří tuto hodnost nosili přede mnou.

K závěru rok 2023 náš sbor čítal 23 dětí, 32 žen a 51 muže, celkem 106 členů. Během roku 23 jsme se tedy rozrostli o 8 členů oproti roku 22. Zároveň naše řady bohužel navždy opustili dlouholetí členové Míra Listík, Alena Čížková a Josef Kryštůfek. Čest jejich památce.

V uplynulém roce máme opět na kontě mnoho příjemných společných akcí, které náš sbor buď kompletně organizoval, nebo se na nich z části podílel. Od tradičního masopustního průvodu s večerní zábavou, velikonočního jarmarku, sběru železného šrotu, tradičního stavění máje, znovuvzplanutí čarodějnic Na Babinské či dětského dne přes již tak oblíbený závod koňských stříkaček až po vánoční trhy a závěrečné silvestrovské setkání 8. okrsku, které jsme po mnoha letech opět hostili. Rovněž jsme se zúčastnili cvičení Pohár starosty okresu v Pikovicích a s koňkou jsme provedli exhibici na dni IZS ve Vestci u Prahy.

Krom spolupodílení na mnoha kulturních akcí jsme v minulém roce realizovali zajímavý projekt, a to přestavbu mobilheimu na mobilní občerstvení. Náš stánek jsme přivezli 19. března, strávili jsme na jeho přestavbě přes 180 brigádních hodin, nacpali jsme do něj hromadu svého úsilí, vlastního materiálu a přeškrle nápadů emeritního velitele. Nakonec se vše vydařilo a my jsme ho mohli v den závodu koňských stříkaček slavnostně otevřít. A myslím, že tu není nikdo, kdo by se mnou nesouhlasil, když budu konstatovat, že to je obrovský krok dopředu. Krok ven ze stanu

s promáčenými elektrickými rozvody, kde se obsluha brodila v blátě a vše se muselo navážet a odvážet dle harmonogramu akcí. Nyní již má za sebou několik úspěšných akcí – již zmíněné závody koňských stříkaček, slavnostní předání nového dopravního automobilu, lampiónový průvod – a na všech těchto akcích se potvrdilo, že je to věc na svém místě. Tímto bych chtěl poděkovat v první řadě Báře Stránské, která již bohužel není mezi námi, za finanční příspěví 30 tis. ve formě odpuštění části z kupní ceny, přes všechny ty, kteří se podíleli na přestavbě, až po ty, kteří jsou ochotni stánek zajišťovat během akcí. Děkujeme moc.

Rovněž se staráme o veškerou techniku, která je spojena s hasičinou v naší obci, a udržujeme ji. Stříkačku PS8, PS 12 a Tohatsu, cisternu Liaz, automobil Iveco a Peugeot. Vozový park se loni navíc rozrostl o dopravní automobil Ford, na který jsme náležitě pyšní a těšíme se na jeho zapojení do služby. Za jeho pořízení patří opět velký dík zastupitelům a obci Kytín, ale také mi dovoluť vyjádřit neskonale vděčnost pěti odvážným, kteří přispěli nemalou částkou z jejich těžce vybojované výhry, jmenovitě Dáše Čechové, Irče Bárové, Karlu Feřtovi, Mílovi Holému a Kubovi Listíkovi.

A když jsme v tom děkování, tak bych chtěl poděkovat všem, kteří se jakoukoliv měrou podíleli na aktivitách našeho sboru. Za sponzorský dar ve formě hasičských bund našim hasičkám. Za sponzorování cen od OHS. Naším drahým polovičkám, ale i našim dětem, že s nám dokáží mít trpělivost, když hasičina volá. Také děkuji za podporu zastupitelstvu a vedení obce a zejména našemu panu starostovi za neutuchající podporu našich aktivit.

Daniel Šír, velitel SDH

JSDH Kytín

V červnu se naše jednotka zúčastnila prověřovacího cvičení evakuace Domova pro seniory. Účelem cvičení bylo prověření schopnosti požárních jednotek evakuovat obyvatele z takto rozsáhlé a členité budovy v případě propuknutí požáru a zakouření přilehlých prostor.

Po ukončení celého zásahu, kdy jsme společně s jednotkou profesionálních hasičů z Řevnic a jednotkou dobrovolných hasičů z Mníšku pod Brdy úspěšně evakovali všechny pohřešované, byla celá akce velitelem cvičení vyhodnocena jako kvalitní a úspěšný zásah, který jsme i jako jednotka dobrovolných hasičů splnili v krátkém čase a zároveň na dobré úrovni.

Naši permanentní akceschopnost prověřily rovněž další výjezdy:

- **21. 1.** transport pacienta z chaty Kytín,
- **3. 2.** technická pomoc – strom přes cestu,
- **28. 6.** prověřovací cvičení DD Kytín,
- **11. 7.** požár lesního porostu v blízkosti osady na Rovinách,
- **23. 8.** požár osobního automobilu ve středu obce,
- **2. 12.** spadlý strom na chatu na Rovinách,
- **31. 12.** hořící komín na Rovinách.

Za JSDH Daniel Šír, velitel SDH

Vážení kytínští hasiči,

nikdo není rád, když hasiče potřebuje. My jsme měli tu smůlu 23. srpna, když nám na zahradě „blaflo“ auto. Od kouře k plamínku jsou minuty, od plamínku k vatře, ke které se člověk bojí přiblížit, jsou to vteřiny. Někde mezi tím je telefonát na 112 o pomoc hasičů.

Ta díky vám dorazila tak neuvěřitelně rychle, že to stále neumíme pochopit. Museli jste snad být v „plné polní“ připraveni sjet po tyči. A to ve 4 hodiny odpoledne, ve 30stupňovém vedru!

Za 19 minut (!) od prvního kouře totiž bylo po všem. Kytínští hasiči přijeli o téměř 10 minut dřív než další dva sbory z Dobříše a Řevnic a předvedli dokonalou profesionální souhru. Díky tomu je naším jediným „nákladem“ spojeným se škodami trocha fyzické práce na čerstvém vzduchu – odstraňování drnu pod spálenišťem (auto samotné našťestí hradí pojišťovna).

Mohli jsme se tak události ještě ten den s úlevou zasmát. Nechce se nám ani domyslet, co by se stalo, kdybyste dorazili později.

Chtěli bychom vám tímto tedy co nejsrdečněji poděkovat za vaši rychlost, perfektní připravenost a ochotu pomáhat ostatním lidem tak, jak jste to předvedli u nás.

Tomáš a Lenka Hrajovi

Důležité informace pro případ požáru

Vzhledem k tomu, že v posledních měsících bylo zaznamenáno několik případů špatného postupu při ohlašování požáru, uvádíme nejdůležitější pravidla.

Každý, kdo zpozoruje požár, je povinen učinit nutná opatření pro záchranu ohrožených osob, pokud je to možné, tak požár uhasit a provést opatření k zamezení jeho šíření. Pokud nelze požár uhasit, je jeho povinností přivolat pomoc.

Při hlášení požáru Hasičskému záchrannému sboru kraje, operačnímu středisku Středočeského kraje, tzv. ohlašovně požáru, je nutné podat informace o tom, KDO VOLÁ, KDE HOŘÍ a CO HOŘÍ! Ideální je pak počkat na místě do příjezdu hasičů.

Nevolejte starostovi nebo jinému známému, který je členem SDH nebo JSDH, požár je vždy třeba řádně ohlásit na 150 (ideálně, je to rychlejší) nebo 112! Jednotka potřebuje, aby byl vyhlášený řádný poplach dle běžných postupů, aby byli její členové i vozidlo oficiálně povoláni k zásahu a pojištění.

Čísla 150 i 112 jsou v provozu 24 hodin denně a jsou dostupná ze všech telefonních linek. Z mobilních telefonů se na ně dovoláte i s vyčerpaným kreditem.

V případě vzniku požáru nebo mimořádné události je tato událost naší jednotce hlášena pomocí akustické sirény, kterou dálkově spustí z HZS Středočeského kraje, a pomocí SMS zpráv, které dojdou všem členům jednotky na jejich mobilní telefony.

SMS zpráva většinou obsahuje to, co oznamovatel sdělí operačnímu důstojníkovi. Když dojde zpráva z operačního střediska (KOPIS) a je tam třeba jen číslo domu, je opravdu obtížné najít v katastru naší rozsáhlé a členité obce místo události.

Žádáme vás proto, pokud budete oznamovat jakoukoliv událost na operační středisko HZS, snažte se uvést co nejvíce podrobností o místě.

Pokud možno v klidu nahlaste:

- co se stalo,
- kdo volá,
- zda je někdo zraněn,
- kde se místo nachází,
- část obce,
- číslo domu – to je velmi důležité, jelikož některé jednotky používají tzv. výjezdové tablety, ve kterých je navigace a dovede hasiče přímo k místu události bez zbytečného bloudění a následné ztráty času. Tyto tablety již naše jednotka také používá.

Nikdy nepokládejte telefon jako první – operační důstojník se vás může dále ptát na různé věci a upřesnění.

Děkujeme za pochopení.

Kulturní akce v obci

Organizování kulturních akcí (nejen) pro děti se v poslední době více než skvěle ujal Petr Kejha mladší, a tak díky němu můžeme nakouknout pod pokličku i tam, kde jsme se třeba sami neúčastnili. Kromě krátkého rozhovoru ohledně promítání filmů v rámci kulturního léta vám přinášíme i několik jeho krátkých postřehů z ostatních akcí, které se v naší obci v posledních měsících konaly.

Kino

Jaká byla letos na promítání návštěvnost a jak jste s ní byli spokojeni?

Na všechny filmy byla účast mezi 70 a 90 lidmi. Byli jsme s ní spokojeni, i když nějaká volná místa vždy ještě zbývala. Letní kino pořádáme hlavně pro lidi z Kytína, neděláme propagaci v okolních vesnicích.

Často se lidé ptají, jak se vlastně vybírají filmy, které se budou promítat. Podle čeho se rozhodujete?

Výběr filmů je na skupince lidí, kteří se zároveň starají o přípravu kina a samotné promítání. Letos jsme vybírali tak, aby v programu byly dva nové filmy,

kteří v tu dobu běží ve velkých kinech, jeden animovaný pro děti a jeden film jako „stará česká klasika“. A proč dávat do kina starý film, který už každý viděl? Dost lidí mi říkalo, že na ty nové filmy nechtějí chodit, že to neznají a určitě je to nebude bavit.

Jak se půjčení takového filmu k veřejnému promítání pohybuje finančně? Návštěvníci u nás nic neplatí, ale obec to něco stojí...

Je tam dost velký rozdíl. Zatímco cena za jedno přehrání starého filmu je 3 až 4 tis. Kč, u novějšího filmu se pohybuje až mezi 8 a 9 tis. Kč.

Drakiáda

Drakiáda se letos konala 14. 10. na Bábinské. Rozhodli jsme se pro návštěvníky připravit stánek s občerstvením a vítr byl ten den opravdu silný, takže postavení altánu byla velká zábava... Součástí drakiády byla soutěž o největšího doma vyrobeného draka schopného létat. K vidění bylo několik modelů, ale ne každý nakonec byl schopný letu.

V příštím roce bychom uvítali větší účast, počasí nejspíše některé lidi odradilo. Ale vítr a deštivé přeháňky k podzimu patří a dělat drakiádu v srpnu, to by asi nebylo ono.

Dětský den

V letošním roce jsme se po několikaleté odmlce chopili organizace Dětského dne. Akce se konala na kytínském fotbalovém hřišti, jak již bylo tradicí z minulých let. Pro děti jsme připravili čtyři soutěžní disciplíny o ceny, jako doprovodný program byl skákací hrad, malování na obličej a tetování pro děti. V odpoledních hodinách proběhlo přistání vojenského vrtulníku Sokol a pod dohledem pilotů měli všichni možnost si stroj prohlédnout. Díky všem za účast, budeme se těšit na setkání v příštím roce.

Poděkování sponzorům:

Sokol Kytín
SDH Kytín
Honební společenstvo Kytín
Policie ČR
Armáda ČR
Asociace dobrovolných záchranářů
Jirka Mádle
Milena a Petr Pumerovi
Pavčina a Petr Cihelkovi
Michal Pomahač

Lampionový průvod

Na podzim jsme zopakovali lampionový průvod pro děti, který se šel z Babinské do areálu Pode vsí. V cíli na účastníky čekal stánek s občerstvením a spousta dýní, které si děti mohly na místě vydlabat. Účast byla veliká, o čemž svědčí 80 rozdaných dýní. Za to jsme samozřejmě moc rádi. V tomto roce bychom se chtěli polepšit, co se týká velikosti zázemí pro dlabání dýní a vytápění stanů.

foto akce: archiv Petr Kejha

Mikuláš

Jak je již tradicí, i v minulém roce děti navštívil Mikuláš se svou družinou přímo u nich doma anebo byla možnost společného setkání v kytínském pivovaru na Mikulášské besídce spojené s vystoupením ochotnického spolku Kytínští Švábíci v představení Sůl nad zlato.

Bruslení na Dobříši

Přestože se konalo až po uzávěrce tohoto čísla (v sobotu 20. ledna), přinášíme vám ledový pozdrav od dětí, které i letos využily pronajatého kluziště na Dobříši v opravdu hojném počtu. Věříme, že to nyní oceníte více než v příštím vydání, které se vám do rukou dostane v horkém červnu. Jak zhodnotil Petr Kejha: „Když zrovna zamrzly oba kytínské rybníky, čekal jsem menší zájem o bruslení na dobříšském stadionu. Lidí ale přijelo opravdu hodně a všichni si to užili.“

Věřte, že když už něco organizujete, největší radost máte vždy právě z velkého počtu spokojených účastníků. To se to potom hned organizuje s větší chutí. Svě o tom ví i Pavla Cihelková, která si to vyzkoušela na další akci pro děti, při kterém vytáhly stany a spacáky a vyrazily přenocovat na fotbalové hřiště.

Stanování na hřišti

Rozloučení s prázdninami – rozhovor s Pavlou Cihelkovou

Či to byl nápad, stanovat s dětmi na hřišti?

Úplně prvotně jsem seděla u kafe s Lenkou Čížkovskou a povídaly jsme si o tom, jak to tady v obci bylo dřív, co děti všechno dělaly a tak. A ona zmínila, že s Markétou Šlégrovou kdysi pořádaly stanování pro děti na hřišti. Přišlo mi jako dobrý nápad si tuto tradici připomenout a vyzkoušet, zda by o to mezi kytínskými dětmi byl zájem i v dnešní době. Původní plánovaný termín byl v červnu, ale ze zdravotních důvodů musel být odložen, až mě napadlo uspořádat to jako rozloučení s prázdninami.

Předpokládám, že takový nápad měl u vedení obce podporu...

Velkou. Jakmile jsem s tím přišla za starostou i za Petrem Kejhrou jako předsedou kulturní komise, oba mi dali zelenou. Potom jsme ten nápad rozvíjely s Alicí Slepíčkovou a Pepa navrhl, že by nás myslivci mohli podpořit a dát nám na pořádání této akce sponzorský dar. Odsouhlasili si to a skutečně nám poskytli 2000 Kč. Zbylé náklady na občerstvení, ceny do soutěží, diplomy a tak nám pak uhradilo vedení obce. Takže podporu jsme měli opravdu širokou.

Jak probíhaly přípravy?

Dětí se nám přihlásilo 22 – zájem byl i z řad mimokytínských, ale to jsme museli odmítnout a vysvětlit, že je to akce jen pro místní – ale ráno se dvě odhlásily ze zdravotních důvodů. Zúčastnilo se jich tedy dvacet. Pomáhali mi s tím Katka a Honza Brosche, z dospělých se zúčastnila i Alena Štiplová, která tam s Vašíkem přespala, tak taky pomáhala, co bylo potřeba. Katka s Honzou vymysleli soutěže, já jsem připravila občerstvení, dopoledne jsme si na hřišti všechno připravili, včetně noční bojovky, a pak už mohly přijet děti.

Pro ně to tedy začínalo odpoledne?

Ano, ve 14 hodin přijely a musely si samy postavit stany. Samozřejmě jsme jim s tím pomáhali, ale ubytovat se byl jejich první úkol. Zvládly to úplně perfektně. Velkým dětem jsme pro jistotu i zkontrolovali batůžky, ale fakt se tam žádná neplecha nekonala. Děti postavily stany, užily si soutěže, vyhrály zajímavé ceny, občerstvily se a po celou dobu spolu báječně spolupracovaly a užívaly si to. Původně bylo v plánu, že uvaříme guláš, ale to jsme odpískali, protože se chystal ohýnek s buřty a byla tam spousta ostatního jídla

a dětem to stačilo. Některé si dokonce opekly jenom chleba a byly spokojené.

To zní všechno úplně ideálně...

No, taky nevyšlo všechno. Napadlo mě spunktovat tátu, který hraje na kytaru, a připravit pro děti nějaké typické táborovky k ohníčku. Na začátku se tam sice děti sešly všechny a opékaly si burty, ale než táta dohrál třetí písničku, nenápadně se vytratily, až tam zůstaly jen naše Lucka a Eliška. Ostatní to evidentně nezaujalo, takže to táta zase sbalil a odjel.

Ale noční bojovka to vynahradila, ne?

To každopádně, ta byla naprosto úžasná! Za branku do lesa jsme jim připravili cestičku se svíčkami a na konci měli poklad. Cestou byly zavěšené strašidelné krvavé barbíny a vlasy, byla to prostě strašidelná procházka potmě. Všichni včetně malého Vašíka i Mařenky ji neohroženě absolvovali a pro poklad si došli.

Takže si děti rozloučení s prázdninami užily?

Určitě. Byly strašně hodné a do programu mile „zažrané“. Nikdo neremcal, ani ty starší děti – Honza, Malena, Lucka – všichni se shodli, že je to bavilo. Večer jsme je poslali ulehnout a měli jsme obavu, co se bude dít. A zase nás překvapili – v půl jedné byl totální klid až do rána, kdy první menší děti potřebovaly doprovodit na záchod.

A je tedy v plánu uspořádat tuto akci příští rok znovu?

Děti i rodiče už se samozřejmě ptají, vlastně hned od chvíle, co ta akce skončila. Líbilo se to všem a podporu jsme měli i u obce, takže v plánu to máme a rádi bychom to i příště zachovali jako rozloučení s prázdninami pro kytínské děti. Věříme, že si to zase společně užijeme.

Nová socha pro Kytín

I v roce 2023 se konalo sochařské sympozium, tentokrát dřevěné sochy vznikaly na školním hřišti v Mníšku pod Brdy. Tu naši za obec převzala místostarostka Milena Fárová, jejím autorem je nám již z dřívějších ročníků dobře známý Josef Šporge. Symposia v našem regionu se účastnil již poštěté, pochází z obce Orasín u Boleboře, jak sám říká, „z té nejvíce zanedbané a nejméně navštěvované střední části Krušných hor“.

O svém novém výtvoru nám při jeho předání řekl: „Já jsem dostal krásný ‚lavičkový‘ úkol, vyrobit k rozsypové loučce v nové části hřbitova v Kytíně lavičku. Navíc jsem měl tu čest dělat z dubu, který v Kytíně ležel už asi čtyři roky. Zřejmě stářím a svou vahou se rozlomil někde v kytínském lese, takže to je vyzrálé dřevo, sušší, než kdyby byl ten strom jako obvykle poražený.“ Zmínil, že když strom pochází z blízkosti lidských obydlí, bývá plná hřebíků, řetězů či jiných železných předmětů, čímž si sochaři mohou zničit nástroje. I proto byl rád, že v tomto kmeni, pocházejícím z lesa, na žádné nenarazil.

„Byl jsem se na místě, kam lavička přijde, se starostou podívat a změřit si daný prostor, protože

umístění sochy v plenéru je padesát procent úspěchu. Celé se to může zkažit tím, když je špatně nainstalovaná nebo tam to dílo nepatří. Tady na hřišti v Mníšku zatím vypadá skvěle, doufám, že bude ještě skvělejší na místě.“ O tom, jak krásně tam pasuje, se ostatně můžete již několik měsíců sami přesvědčit.

Lavička od svého stvořitele dostala název Květ. „Myslím si, že to ke hřbitovu patří, protože tam nosíme květiny – a navíc v Kytíně!“ Neoficiálně jí ale říkal „mastodont“, protože socha váží dobře přes 450 kg. „Je složená ze čtyř desek, nepočítám nohy, protože toho materiálu nakonec nebylo tolik. Je padesát centimetrů vysoká, což je o šest centimetrů víc než židle. Je záměrně vyšší, aby se na ní zejména starším osobám dobře sedělo a také se z ní dobře vstávalo.“

Lavičku bylo třeba technicky řádně promyslet. Desky jsou slepené a spojené „na zámek“ kolíky a pojištěné vruty, zároveň se v místě spoje částečně překrývají. „Doufám, že zub času neodhalí nějakou konstrukční slabinu,“ přiznal Josef, ale svému řešení věří. Lavičku předával naolejovanou s doporučením následného venkovního nátěru. „Za těch devět ročníků sympozií v Brdech už tady máte patnáct soch, tohle je šestnáctá, takže víte, co s tím. Pod lavičku přijde na přesah dlažba z přírodních kamenů, což výsledek dotvoří, a lavička bude usazena na třech železných čepích, takže bude trošku levitovat. Tím jsme právě dohnali tu výšku. Až bude umístěná, pak teprve řekne, co umí, a já doufám, že bude dobře sloužit.“

Při předávání proběhla zatěžkávací zkouška – sedělo na ní třináct lidí, jedenáct dospělých a dvě děti. „Když si tam přijde někdo zameškat, bude si moct sednout sám, nebo když tam bude probíhat pietní obřad, tak může sloužit na odkládání věcí nebo na sezení, když se tam ti lidé budou chtít zdržet, tak aby mohli v klidu popřemýšlet. Možná na ní půjde i ležet,“ uvažoval Josef nahlas a hned to vyzkoušel. Se svojí metr devadesát vysokou postavou se na ni akorát vešel.

Jako odměnu za dobře odvedenou práci si do Orasína z Mníšku na oplátku odvážel dvě nalezená kořata, ačkoli objednané měl od své ženy jedno. Odjížděl pln očekávání, jak je kromě ní přijmou i dva jejich starší kocouři. „Děkuju, že jsem tady i letos mohl být a rád přijedu zase příště.“

Odpady a odpadky – kam s nimi?

aneb Třídím, třídíš, třídíme

Společnosti EKO-KOM vydala v polovině loňského roku zprávu o třídění odpadů za rok 2022, z níž vyplývá, že odpady u nás třídí už 75 % obyvatel. „Řady lidí, kteří v ČR pravidelně třídí odpad, se loni rozrostly. Už tři čtvrtiny z nás považují cestu se separovaným odpadem za samozřejmost. Vyšší účast se projevila i na množství vytríděných odpadů. Celková výtěžnost tříděných odpadů přepočtená na obyvatele ČR se zvýšila na 78 kilogramů! 23,7 kilogramu papíru, 21,5 kilogramu kovů, 17,2 kilogramu plastů, 15,2 kilogramu skla a 0,4 kilogramu nápojových kartonů. Tolik v průměru vytrídil za loňský rok každý obyvateľ ČR. Meziročně jde tak o více než 6 kilogramový nárůst. Množství vytríděných odpadů v obcích vloni sice stagnovalo, ale o to více se třídily hlavně kovy a papír prostřednictvím výkupu surovin. Zhruba 7 kilogramů kovů a necelé 2 kilogramy papíru prodal ve výkupně v průměru jeden Čech,“ uvádí se v souhrnu EKO-KOMu.

Jak uvádí web www.jaktridit.cz, od roku 2000 se tak řady aktivních třídačů rozšířily o 35 %. Podle údajů evropského statistického úřadu Eurostat se Česká republika v míře recyklace obalových odpadů drží v rámci Evropy na špici. V průměru vytrídila v loňském roce každá česká domácnost bezmála 51 kg papíru, 37 kg plastů, 46,2 kg kovů a 32,7 kg skla. Dohromady se pak podařilo zrecyklovat nebo energeticky využít 81 % celkové produkce obalových materiálů. A díky tomu necháváme většinu evropských zemí za sebou!

„Rostoucí množství separovaného odpadu tradičně následovalo zvyšující se počet nádob na sběr tříděného odpadu. Celkově jich máme v ČR k dispozici již přes 838 tisíc. Jak se zahušťuje sběrná síť nádob, vnímají lidé i kratší docházkovou vzdálenost, což je motivuje ke třídění. Podle průzkumů lidé uvádí, že to k nejbližším nádobám na tříděný odpad mají v průměru jen 87 metrů. V roce 1999, kdy s tříděním odpadů Česká republika systémově začínala, jsme museli s tříděným odpadem chodit v průměru dvakrát tak daleko. Kromě toho lze v ČR samozřejmě třídít odpady také prostřednictvím výkupu surovin nebo sběrných dvorů,“ uvádí se ve zprávě dále.

„Oproti roku 2021 se stalo v ČR odpadem o 1,5 % méně obalů. Množství obalových odpadů tak kleslo o více než 20 tisíc tun. Z celkového množství 1 312 804 tun vzniklých obalových odpadů bylo využito 81 % obalů uvedených na trh v ČR. Konkrétně 71 % bylo recyklováno, dalších 10 % pak bylo využito energeticky. Nejvyšší míry recyklace (91 %)

se podařilo dosáhnout u papírových obalů a lepenky, u skleněných obalů (85 %) a u železných (85 %). Velmi dobrou zprávou je, že u plastových obalů se míra materiálové recyklace zvýšila z předchozích 43 % na 46 %.

Systém třídění a recyklace obalů je v ČR dlouhodobě financován firmami vyrábějícími nebo dovážejícími balené zboží. Na konci roku 2022 bylo do systému zapojeno 21200 výrobců, plničů a dovozců baleného zboží. Tyto firmy prostřednictvím AOS EKO-KOM plní svoji zákonnou povinnost – zajistit pro obaly uvedené na trh v ČR zpětný odběr a využití v zákonem požadované míře. Za to platí do systému poplatky podle množství vyprodukovaných obalů. Z těchto peněz pak EKO-KOM hradí celou řadu nákladů souvisejících s provozem sběrné sítě nádob na třídění, dotříděním na dotřídovacích linkách, recyklací nebo energetickým využitím vzniklých obalových odpadů. Největší část nákladů představují přímé platby městům a obcím za provoz a obsluhu sběrné sítě a zajištění předání obalových odpadů k využití. Ke konci roku 2022 bylo do systému EKO-KOM zapojeno 6176 obcí a měst ČR, 99 % obyvatel ČR tak má možnost ve svých městech odpady třídít.

Jak jsme na tom my v Kytíně?

Za rok 2022 jsme vytrídili přes 40 tun odpadu (kovy, plasty, papír a sklo) a k tomu téměř 88 tun bioodpadu. Pro srovnání: největší položkou odvezeného odpadu zůstává směsný komunální odpad, jehož objem v naší obci činil více než 197 tun. Jak uvádí místostarosta Jaroslav Šlégr, který se odpadovým hospo-

dářstvím naší obce zabývá: „Přepočtení na obyvatele se dá vypočítat prostým dělením, nicméně jeho vypovídající hodnota bude jen velmi relativní, protože počet hlášených osob úplně neodpovídá počtu osob skutečně bydlících v obci. Zrovna tak je množství odpadu ovlivňováno i návštěvníky obce. Po mé dvacetileté zkušenosti s výkazy se však dá konstatovat, že u nás bylo vždy vysoké procento obyvatel třídících odpad, které minimálně odpovídá výše zmíněnému republikovému průměru. Toho koneckonců po celou dobu využíváme ve smlouvě s EKO-KOMem a vynaložené finance na provoz separovaného odpadu se nám v systému odměn zase vrací. S nárůstem hlášených osob také dochází i k nárůstu počtu vývozů a umístěných nádob.“ Kde všude se v katastru naší obce kontejnery na tříděný odpad nachází a jaké, vám předkládáme na

mapkách Nádoby a sběrná místa odpadu v obci Kytín, které k tomu připravil.

Jak dokládá Osvědčení o úspoře emisí, které naše obec obdržela, pomohli jsme i přírodě. **Celkově jsme dosáhli úspory téměř 44 tun emisí a více než 1,1 mil. MJ energie.** Co přesně to znamená a jak to pomáhá? EKO-KOM za celou ČR uvádí: „Díky třídění, recyklaci nebo energetickému využití obalových odpadů jsme ekvivalentně o více než 902970 tun CO₂ snížili uhlíkovou stopu. Kromě toho šetříme díky využití druhotných surovin z vytríděných obalů i přírodní zdroje. v minulém roce bylo díky třídění, recyklaci a energetickému využití obalových odpadů uspořeno 6 797 225 MWh. Toto množství elektrické energie odpovídá spotřebě všech domácností Karlovarského kraje.“

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Kytín

Identifikační číslo:
00640794

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

Emise CO₂ ekv.:

43,979 tun

Úspora energie:

1 102 125 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.
V Praze dne 18. 7. 2023

Vypočteno na základě studie Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí.

2022

KAM PATŘÍM?

VYTRHNI SI MĚ A POVĚS NA VIDITELNÉ MÍSTO
A UŽ SE NIKDY NESPLETEŠ!

TŘÍDĚNÍ MÁ SMYSL!

COKOLIV, CO NENÍ MOŽNÉ VYHODIT DO KONTEJNERŮ NA TŘÍDĚNÝ ODPAD,
PATŘÍ DO SBĚRNÉHO DVORA, NE DO LESA!

DO SKLA PATŘÍ

lahve od vína
alkoholických
i nealkoholických nápojů
tabulové sklo
lahve od nápojů,
sklenice od kečupů,
marmelád • zavařenin

DO SKLA NEPATŘÍ

keramika • porcelán
autosklo • zrcadla
drátované sklo
zclacená a pokovená skla
varné a laboratorní sklo
sklokeramika

DO PLASTU PATŘÍ

fólie • sáčky • plastové tašky
PET lahve • obaly
od pracích, čistících
a kosmetických přípravků
kelímky od jogurtů
a mléčných výrobků
balicí fólie • obaly od CD
a další výrobky z plastů

DO PLASTU NEPATŘÍ

mastné obaly se zbytky potravin
nebo čistících přípravků
obaly od žiravin,
barev a jiných nebezpečných látek
podlahové krytiny
novodurové trubky

DO KOMUNÁLNÍHO ODPADU PATŘÍ

to, co se jinem vyhodit nedá:
mastné plastové a papírové obaly
papírové kapesníky • dětské pleny
vločky • zbytky jídla
a další

DO KOMUNÁLNÍHO ODPADU NEPATŘÍ

velkoobjemový odpad • nábytek
el. spotřebiče • papír • sklo • kovy
plasty • bioodpad • použitý olej
textil • chemie
a nebezpečný odpad
baterie • stavební suť
polystyren

DO KOVŮ PATŘÍ

prázdné plechovky od nápojů
a konzerv • kovové tuby • alobal
kovové zátky • hřebíky • šroubky,
kancelářské sponky
a další drobné kovové odpady

DO KOVŮ NEPATŘÍ

plechovky od barev
a jiných nebezpečných látek
tlakové nádoby se zbytky
nebezpečných látek
domácí spotřebiče
vysloužilá zařízení
z více materiálů
těžké nebo
toxické kovy (olovo, rtuť)

DO PAPIŘU PATŘÍ

časopisy • noviny • sešity • krabice
čisté papírové obaly
cokoliv z lepenky • knihy
obálky s fóliovými okénky
papír s kancelářskými sponkami
obaly od vajec
ruličky od toaletního papíru
bublínkové obálky
bez plastového vnitřku

DO PAPIŘU NEPATŘÍ

celé svazky knih
uhlový (kopírovací papír)
mastný nebo znečištěný papír
termopapír (některé účtenky)
použité dětské pleny

DO BIOODPADU PATŘÍ

biologicky rozložitelný odpad
rostlinného původu
ZE ZAHRADY
rostliny • zbytky z živých plotů
plevel • listí • posekaná tráva
Z DOMÁCNOSTI
slupky • ovoce • zelenina,
řezané květiny
zbytky pokojových rostlin

DO BIOODPADU NEPATŘÍ

kosti • maso
mléčné výrobky
zbytky hotového jídla

JEDLÉ TUKY A OLEJE

odkládejte **JEDLÉ** tuky a oleje
z kuchyně a domácnosti
v dobře uzavřených
plastových lahvích

DO TOHOTO KONTEJNERU NEPATŘÍ

motorové oleje
technické oleje

DO TEXTILU PATŘÍ

čistý textil v zavázaných pytlích
obuv a plyšové hračky

DO TEXTILU NEPATŘÍ

špinavý, potrhaný,
umaštěný textil
plastové hračky
spodní prádlo a ponožky
úklidové hadry
volně vložený textil

**OBJEM KONTEJNERU
OBVYKLE VYUŽÍVÁ CHARITA.
MYSLI NA TO,
KDYŽ TAM NĚCO VKLÁDÁŠ!**

Jak na správné třídění?

Dnes již snad nikdo nepochybuje o tom, že třídění odpadu má smysl. Je však třeba třídít správně a smysluplně. Jak jste na tom vy? Víte, co kam patří, a ukládáte obaly do kontejnerů správně? Vycházíme z informací, které uvádí EKO-KOM na svém webu www.jaktridit.cz.

Papír

Do modrého kontejneru **PATŘÍ časopisy, noviny, sešity, krabice, papírové obaly, cokoliv z lepenky, knihy**. Bez obav sem můžete vyhodit i **obálky s fóliovými okénky, papír s kancelářskými sponkami nebo obaly od vajec a ruličky od toaletního papíru či bublinkové obálky – ovšem pouze bez plastového vnitřku!** **NEPATŘÍ** sem naopak **celé svazky knih** (vhazovat pouze bez pevné vazby, ve větším počtu patří do sběrného dvora), **uhlový** (kopírovací papír), **mastný nebo jakkoliv znečištěný papír či termopapír** (některé účtenky). **Použité dětské pleny** opravdu **nepatří** do kontejneru na papír, ale do nádoby na směsný odpad! Pokud se stěhujeme, pořizujeme nový nábytek nebo z jiného důvodu máme větší množství papíru, je správnou volbou navštívit sběrný dvůr než zaplnit celý kontejner na ulici. Každopádně, **když už krabice odnášíme do kontejneru, vždy je složíme tak, aby zabíraly co nejméně prostoru!**

Jedlé tuky a oleje

Od roku 2020 platí pro obce povinnost zajištění míst pro celoroční sběr jedlých olejů a tuků, aby nadále nedocházelo k jejich vylévání do kanalizace, kterou jsou schopné úplně ucpat. **Nejlepším způsobem, jak vložit jedlý olej do nádoby k tomu určené, je v uzavřené plastové lahvi.**

Plasty

Do žlutého kontejneru **PATŘÍ fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET lahve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů a mléčných výrobků** (není třeba je vymývat, stačí vyškrábat obsah), **balicí fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů**. Obalový pěnový polystyren v menších kusech, vhodnější je odnést jej do sběrných dvorů. **Na obalech můžeme naléznout značky (viz foto), které uvádí, o jaký druh plastu se jedná. Označení 1 až 7 patří do žlutého kontejneru.** Naopak sem **NEPATŘÍ** **mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žíravin, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny či novodurové trubky.**

Sklo

Se vhazuje do **zeleného nebo bílého** kontejneru. **Jsou-li k dispozici oba, je důležité třídít barevné do zeleného, čiré do bílého. Máme-li jen jeden, dáváme do něj sklo bez ohledu na barvu.** Vytríděné sklo není nutné rozbíjet, bude se dále třídít! **Do ZELENEHO kontejneru patří barevné sklo, např. lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů a také tabulové sklo z oken a dveří. Do BÍLÉHO kontejneru vhazujeme sklo čiré. Tedy lahve od nápojů, sklenice od kečupů, marmelád či zavařenin.** Není potřeba je vymývat, stačí pořádně vyprázdnit. Do nádob na sklo **NEPATŘÍ keramika, porcelán, autosklo, zrcadla, drátované sklo, zlacená a pokovená skla, varné a laboratorní sklo, sklokeramika.** Vratné zálohované sklo vracíte zpět do obchodu.

Bioodpad

PATŘÍ sem biologicky rozložitelný odpad rostlinného původu pocházející především z údržby zahrad, ale i rostlinné zbytky z kuchyní. Ke sběru se nejčastěji využívají hnědé popelnice a kontejnery nebo velkokapacitní kontejnery. U zbytků z kuchyně však opatrně – musí být skutečně **rostlinného původu: pro slupky nebo zkažené ovoce či zeleninu tu místo je, zatímco např. kosti a zbytky masa sem NEPATŘÍ.** Zbytky od oběda nikdy nesplachujte ani do WC, patří do směsného komunálního odpadu! **Bioodpad je také možné kompostovat** – naše obec plánuje kompostování v domácnostech a snižování komunálního odpadu i tímto způsobem podpořit, důležité však je nejprve zjistit dostatečný zájem občanů. **Pokud byste pořízení vlastního kompostéru od obce uvítali, napište nám nezávazně na obec@kytin.eu nebo svůj zájem sdělte na OÚ.**

Kovy

Šedé kontejnery jsou určeny především na sběr drobnějšího kovového odpadu. **Kde není samostatný kontejner, sbírají se obvykle společně s plasty či nápojovými kartony (opět viz samolepka).** Patří sem **prázdné plechovky od nápojů a konzerv, kovové tuby,lobal, kovové zátky, hřebíky, šroubky, kancelářské sponky a další drobné kovové odpady.** Trubky, roury, plechy, hrnce, vany, kola a další objemnější předměty patří do sběrného dvora či na **sběr železného šrotu, který u nás každé jaro pořádá SDH.** Do kontejnerů na ulici **NEPATŘÍ plechovky od barev a jiných nebezpečných látek, tlakové nádoby se zbytky nebezpečných látek ani domácí spotřebiče a jiná vysloužilá zařízení složená z více materiálů či těžké nebo toxické kovy jako olovo či rtuť.**

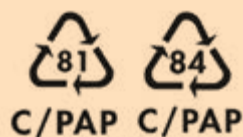

Textil

Povinnost pro obec zajistit místo pro jejich sběr bude platit od příštího roku, my už tento kontejner k dispozici máme. Tyto kontejnery mají nejrůznější barvu, pro všechny však platí, že bychom do nich **měli vhazovat textil čistý a v zavázaných pytlích,** které usnadní další přepravu. Kromě textilu se do **některých** kontejnerů **sbírá i obuv a plyšové hračky.**

Nápojové kartony

Krabice na mléko, džusy nebo víno. Není-li k dispozici samostatný kontejner na kartony, vkládají se někde do modrých kontejnerů společně s papírem, jinde do žlutých s plastem, proto je třeba vždy najít ten, který je označený oranžovou nálepkou (viz foto). Na nápojových kartonech jsou tyto značky:

Nápojové kartony je potřeba před vytříděním řádně sešlápnout, aby se ideálně využil objem kontejneru. Nemusejí se vymývat, stačí pořádně vyprázdnit, nevadí na nich ani plastová víčka. Do nádob na nápojové kartony **NEPATŘÍ „měkké“ sáčky, například od kávy a různých potravin v prášku, ani kartony obsahující zbytky nápojů a potravin.**

Pokud vás v tomto přehledu nic nepřekvapilo, pak je to jediné dobře. **Nejčastějšími problémy, které naše obec v této otázce řeší, jsou:**

- Nesešlapování krabic a pet lahví, čímž dochází k předčasnému naplnění kontejnerů a kapacita pak nestačí pro všechny obyvatele.
- Plnění kontejnerů velkoobjemovým odpadem – např. matracemi, kusy nábytku apod., čímž opět dochází k neefektivnímu využívání nádob na úkor ostatních. Navíc svozové firmy takové kontejnery nevyvezou – pouze oznámí vedení obce, že obsahují velkoobjemový odpad. Ten je následně nutné odstranit a kontejnery jsou vyvezeny až v dalším termínu. Obec pravidelně pořádá sběr velkoobjemového odpadu, kdy je přivezen kontejner na návěs – prosíme, ponechte si tyto předměty do té doby doma nebo je odvezte do sběrného dvora v Mníšku pod Brdy, kde je od vás jako občanů Kytína převezmou.
- Odkládání odpadu okolo kontejnerů v případě jejich naplnění, zejména v letních měsících.

- Odkládání odpadů do nesprávných nádob – např. směsného komunálního odpadu do kontejnerů na tříděný. Obsah takového kontejneru pak opět není vyvezen, neboť je prohlášen za komunální. I v takovém případě to obec stojí práci našeho zaměstnance, který to musí dát do pořádku za původního majitele odpadu. Nejhorší situace v tomto ohledu je u hřbitova, kde kontejner na komunální odpad není z důvodu předchozích špatných zkušeností (vozili ho sem i občané z jiných obcí a tvořila se tu skládka). To však není důvodem vyhodit směsný odpad do kontejnerů na tříděný! V obci je jich dost, jen je třeba s pytlík kousek popojet.
- Odhazování odpadků okolo cest, v lese a na jiných různých místech mimo nádoby k tomu určené.

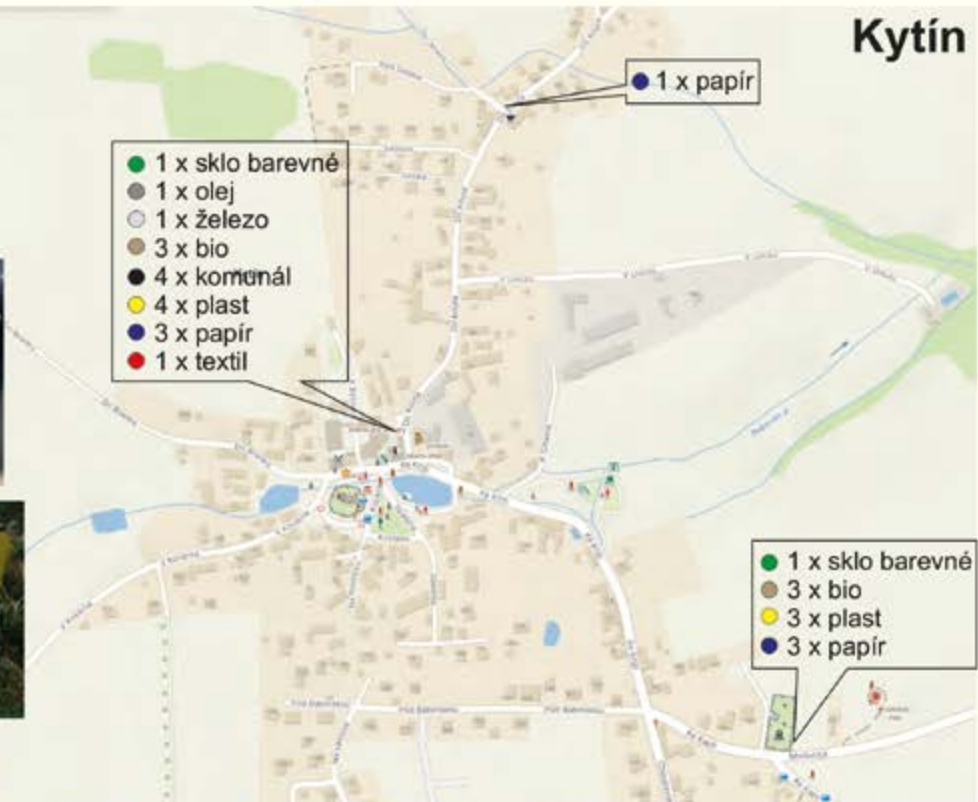
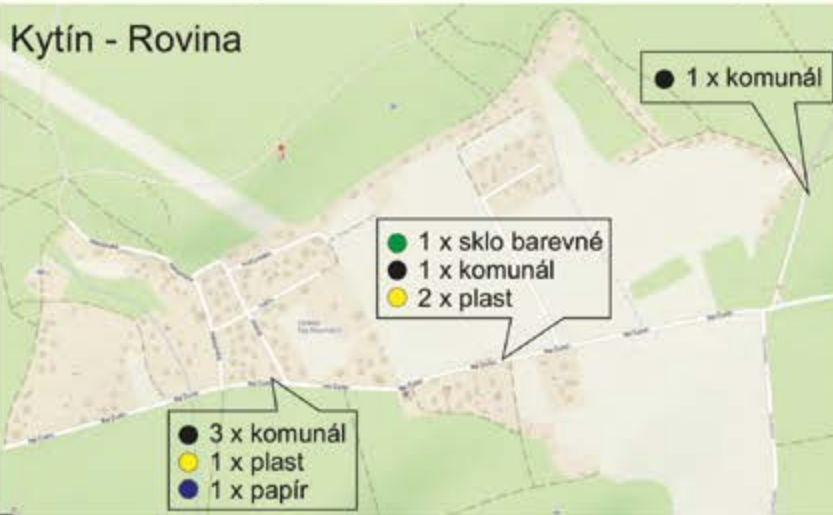
Jak na svém webu informuje EKO-KOM, tzv. littering je skutečně problém. „Tímto pojmem označujeme volně pohozený odpad, nebo odpad ponechaný na místě, které není k jeho odložení vyhrazeno. Setkáváme se s ním ve městech, v přírodě či v okolí dopravní infrastruktury.

Litteringové chování je celosvětový problém, který má negativní dopady na životní prostředí, na finanční hospodaření obcí a na kvalitu života.“ Možná vás překvapí, co je nejčastějším prohřeškem našich obyvatel v této otázce – jsou to volně odhozené nedopalky cigaret, jak vyplývá z provedeného terénního výzkumu, viz. obrázek Littering.

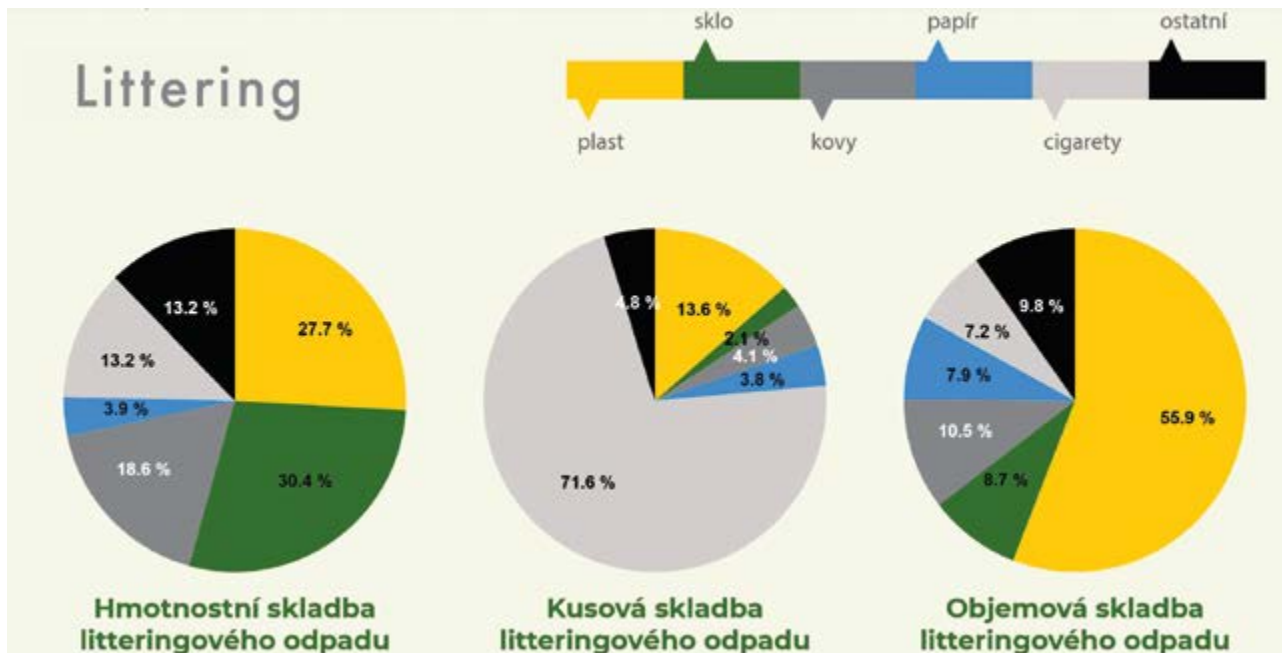
Nedá mi to, nezmínit na tomto místě dobře známý citát našeho starosty: „*Jaké si to tu uděláme, takové to budeme mít.*“ V tomto kontextu totiž platí dvojnásob. V obci máme celkem 15 odpadkových košů plus dalších 11 na psí exkrementy. Situace s neuklizením po svých psech se v centru obce po jejich instalaci zlepšila, jiná však je, sotva vyjdeme na okraj obce. Tam byly sice tyto koše na žádost majitelů psů také umístěny, nejsou však vůbec využívány. Kromě toho je v okolí (u hájovny,

Nádoby a sběrná místa odpadu v obci Kytín

stav k 1.9.2023

u sezení za hájovnou v lese, u Boudy, na Vrážkách a v Brance) umístěno ještě 6 držáků s pytli na odpadky, které vzniknou na procházce v lese. Obsah těchto pytlů je svážen každé pondělí.

Všichni chceme žít v čisté a útulné obci, jejíž finance mimo jiné závisí právě na tom, jak důsledně každý z nás přistupuje ke třídění a limitování odpadu. Nejenže totiž obec samozřejmě platí za vyvážení odpadu, ale zatímco za správné třídění a řádnou evidenci peníze dostane (za rok 2023 jsme od EKO-KOMu obdrželi částku 148 563 Kč), u komunálního odpadu jsou pro ni od určitého objemu, jehož výše se každoročně snižuje, odvoz a následné zpracování finančně velmi náročné. Pro lepší představu: zatímco v roce 2020 byl tento limit 200 kg směšného odpadu na občana, letos už je pouze 170 kg a každý rok o 10 kg klesá. Zároveň ale stoupá cena, již za tento odpad platíme: za poslední tři roky se zvedla o 450 Kč za tunu a příští rok nás čeká nárůst o dalších 250 Kč/t. Velmi tedy záleží i na vyprodukovaném množství komunálního odpadu, a to jak občany, kteří zde mají hlášený trvalý pobyt, a tudíž na odpadové hospodářství řádně

přispívají, tak i ostatními – návštěvníky, ale v neposlední řadě i těmi, již tu žijí, ale hlášení jsou jinde.

Místostarosta Šlégr k tomu uvádí praktický příklad: „V roce 2023 byl dílčí základ poplatku za uložení komunálního odpadu na skládku pro Kytín vypočtený z počtu obyvatel k 1. 1. 2022 (562), násobeného koeficientem 0,18. Výsledná hodnota 101,2 t znamená, že do tohoto počtu obec platí státu 500 Kč z každé tuny. Jakmile tuto hodnotu překročí, platí z každé tuny navíc poplatek 1000 Kč. V roce 2023 jsme toto zvýšení platili už ve faktuře za červenec. Pro rok 2024 je koeficient snížený na 0,17, ale počet přihlášených osob dle ČSÚ se nám zvýšil na 598 osob, čímž výsledná hodnota zůstává prakticky stejná 101,7 t.“ Pro zajímavost k tomu ještě dodává: „Pro základ poplatku je důležitý počet přihlášených osob v poměru k množství odpadu. Máme tu přes 300 chat, a kdyby se o ně ten výpočet navýšil, jelikož také produkují odpad na území obce, sleva by se nás týkala až do výše 160 tun.“

Každý z nás může přispět ke společnému úsilí nejen tím, že bude správně, důsledně a s ohledem na ostatní svůj odpad třídit, ale i racionálním přístupem k nakupování (kolik potravin s prošlou trvanlivostí, které jsme koupit nemuseli, končí v popelnicích a kontejnerech?) i nakládání s již nevyužívanými věcmi – existují např. inzertní facebookové skupiny tzv. „za odvoz“, v nichž může někdo postrádat právě to, co vy se chystáte vyhodit, či různé tzv. „upcyklingové“ spolky i jednotlivci, kteří z nich dokážou vyrobit něco hezkého či nadále užitečného.

Foto: www.jaktridit.cz, EKO-KOM, pexels.com, Adobe Stock

Cesta z RaJ do kytínského ráje

Jaroslav Kořínek (* 1941)

Kořínci do oblasti Kytína zavítali poprvé už v roce 1938, kdy si otec Jaroslava Kořínka, který zde stále žije a byl nejbližším kamarádem bývalého starosty Josefa Pomahače, nechal postavit chatu za Bábinskou. „Stavěl mu ji tenkrát děda Vency Štipla – u kostela měli kozy, na nich trámy a dělali to tam všechno ručně,“ zná Jarďa z vyprávění z tehdejší doby. V roce 1945 však přijeli Sověti a zdejší chaty, včetně té jejich, vypálili. Kořínkovi pak hned v lednu následujícího roku dostali přes známého notáře Kašpara z Dobříše nabídku na dům č.p. 101. „Tenkrát, mám na to doklady, stál celý ten domek se zahradou 70 tisíc korun.“ Už od roku 1946, kdy malému Jarďovi bylo pět let, jsou tedy majiteli útulného domečku u silnice na Chouzavou Kořínkovi. Jezdili sem tehdy ještě jen jako na chatu, protože v Praze měli hospodu.

„Táta chodil pro mlíko ke starým Pomahačovým do statku, k rodičům a babičce Pepíka, kterému bylo o tři roky víc než mně. Začali jsme se po válce kamarádit, tedy on na mě nejdřív spíš dohlížel. Vždycky jsme lelkovali u nich na dvoře, a když babička šla raději dovnitř, aby nám nemusela za něco vynadat,

šli jsme nahoru krást slepicím vajíčka. Tady v ouvoze měl Pepa plech, pod ním rozdělal oheň a ty vajíčka na tom smažil,“ vzpomíná Jarďa na první neplech, které spolu s Pepíkem vyváděli. „Nejvíce vyznamenal, když mě můj táta poslal v neděli ke Kuníkům do hospody pro pivo...“ Ochotně mi vysvětlí, že tato hospoda se nacházela tam, co dnes bydlí rodina Malých, v zatáčce u volnočasového areálu, ale že to tehdejší majitelé mívali jen jako bokovku po práci na poli. „Večer přišli ti štamgasti po šichtě na pivo a v sobotu a v neděli točila v poledne stará paní Kuníková do džbánu. A já jsem se tam tenkrát asi v šesti, sedmi letech loudal s tím skleněným džbánkem, ona mi natočila pivo pro tátu, ale přišel Pepa, ať se na něco nutně jdu podívat. Tak jsem s ním na chvíli šel k rybníku. Když jsem se konečně přiloudal domů, táta pochopitelně řádl, ale vrchol všeho byl, když si do sklenice nalil to teplý pivo i s karáskem, kterýho mi tam Pepa dal!“

Ale vzpomíná na to s úsměvem, nepochybuje, že to Pepíček myslel dobře. „Se mnou vždycky. On to neměl jednoduché, měli dvě nebo tři krávy a on je musel navečer brát na louku ke křížku na pastvu. Já

jsem chodil s ním, dělali jsme si tam ohníčky, pekli brambory a tak. Byl jsem u nich pořád, i jsem u nich několikrát spal.“

Jezdili sem tehdy jenom s tátou, protože maminka musela zůstat v restauraci i přes víkend. Historie pohostinství se s jejich rodinou táhne už od dob Jardova dědečka. Vzpomíná na obrovský dům na rohu Václavského náměstí a Vodičkovy ulice, který tehdy patřil Židům. „Oni si tenkrát ale nemohli jako dneska udělat koncesi, když nebyli vyučení, ani to nemohli uplatit. Tak si vybrali dědu a on jim tam dělal vedoucího.“ Dědeček se přátelil s otcem Václava Havla, který měl Lucernu a neustále ho lákal k sobě. On ale nechtěl zklamat své chlebdáře, kteří k němu byli štědrí, dokonce mu opatřili v Holešovicích byt. Bydlel v něm zdarma až do roku 1948, kdy byly ty partaje znárodněny.

„Táta měl v Libni až do války, tedy do roku 1938, výrobu lahůdek. Byl to celej blok baráku, sklepení a přízemí v Zahradách, a ty výrobky se vozily po celé Praze. Měl dokonce patent VAKOP – Václav Kořínek Praha – na konzervování salátů, aby se tak rychle nekazily. Kupovala to od něj ve velkém i armáda, v pěti- i desetikilových konzervách. Za vydělaný peníze koupil v Kobylisích rodinný domek a k tomu přistavěl restauraci. Otvíral v květnu 1939, a to už tady bohužel byli Němci. Ve výrobě v Zahradách nebylo z čeho vyrábět, nebyly salámy, jenom rybičky a těch se lidi rychle přejedli, takže ji nakonec zavřeli. Na hospodu měl táta půjčku od bankéře Červeného, ten mu ji po dobu války přerušil, protože peníze beztak neměly žádnou hodnotu, začal tedy splácet až v roce 1946. A přišel rok 1948, bankéře zavřeli a dluh převedli na stát. Táta 27. dubna, na můj svátek, v roce 1951 umřel a za týden to znárodnili.“ Sebrali jim dům i hospodu, a aby tam mohli zůstat, museli z domku a ze zahrady platit nájem. V r. 1968 se maminka odvolala, majetek jim byl navrácen, ale přišli Rusové, staré zákony stále platily a na jejich základě jim to v roce 1969 znovu znárodnili. Tehdy ale včas majetek rozdělili, a tak přišli „pouze“ o hospodu, dům se zahradou jim zůstal.

„Mě tam pak po třiasedmdesátým nechali dělat vedoucího,“ vzpomíná Jarďa na počátky fungování v systému Raj – národního podniku Restaurace

a Jídelny, poté co absolvoval potřebný kurz a zkoušky na vedoucího, protože vyučení k tomu nestačilo. „Ale mohl jsem mít jenom malý hospody, s pár zaměstnancema, protože jsem nikdy nevstoupil do partaje.“ Prošel i známou Kozlovnou a šéfoval i restauraci v hotelu v Ďáblicích, kam za ním jezdil i Pepík Pomahač. „Tenkrát jsme byli snad jedni z prvních v Praze, kde nám dovolili country muziku. Každých čtrnáct dní jsme tam v sálu pro 400 lidí měli velkou zábavu. Tam hráli různý známý kapely, jako Duo Červánek nebo KTO.“

Sám Jarďa má za sebou i velkou muzikantskou historii, od mlada hrál na bicí – u Karla Kesla i v Orchestru Andělína Suda, kde se spřátelil i s geniálním trumpetistou Lacem Déczim, který si podle Jarďových vzpomínek celý život vykal se svou manželkou, a vynikajícím bubeníkem Lacem Troppem. Dokonce hrál v Dixielandu už někdy v 17 letech i s Vencou Zapadlíkem, jen o sobě ještě nevěděli a zjistili to až po letech z fotografií. Muzikantství se mu vyplatilo hlavně na vojně. V roce 1960 narukoval do Aše k pohraniční strážci a šel rovnou do kapely. Hned je poslali domů pro nástroje, takže si přivezl svoje bubny a místo vojenských věcí od začátku cvičili skladby, protože už na vlastní přisaze hráli pochody a večery na zábavách. Tím pro ně veškerá vojna skončila, věnovali se pouze hudbě. Brzy se stali oblíbenými, měli civilní zpěvačku a později i vokalistky. Tenkrát byla do Aše umístěna i absolventka umělecké průmyslovky v Brně, „nejkrásnější holka ze Šlapanic“, Inka, kterou si Jarďa vyhlédl a po ukončení vojny rovnou s sebou odvezl do Prahy a vzal. Dnes jsou spolu už 62 let a i s kamarády z této kapely se i po vojně ještě dalších 50 let pravidelně scházeli, pokaždé u jiného z nich.

Do Kytína jezdil až do konce vojny, do roku 1962, ale pak tu dlouho měli podnájemníka, strýce Františka. Jaroslav měl v Praze hodně práce, narodily se jim děti a natrvalo se sem vrátili až v roce 1984, když se jim podařilo sehnat pro strýce jiné bydlení.

Vzpomíná i na předání moci v roce 1989, jak sám říká Sametové revoluci. „Já jsem se na tuhle dobu hrozně těšil, ale ve výsledku mě to strašně zklamalo. Sprostota mezi lidma, jak si všichni nadávají, od parlamentu po hospodu. Když mně vrátili tu naši, začínal jsem znova od nuly. Napařili nám alkoholovou daň, to byly desetitisíce, který nám stát ukrad. Ten stát, kterej mně sice vrátil v restituci hospodu, ale musel jsem si odkoupit zařízení a nábytek, i když nám to předtím sebrali kompletně vybavený. I s mým pianem.“ Celá porevoluční restituce z jeho pohledu byla špatně provedená a okradla spoustu lidí. Měla jít pomaleji a víc zohledňovat skutečné individuální poměry a podmínky dané situace, aby byla fér. „I v restaurátérství a ve všech řemeslech šlo po revoluci všechno k horšímu. Zaplatpánbůh, že Raje měly učňovský střediska, který jim vychovávaly nový děcka k řemeslu. Jenže by

museli zřídit nějaký fond na to, aby to tam vyučovali zkušený padesátiletý nejlepší kuchaři, a ne dvacetiletá holka, která z provozu nic nezná a neumí. V té době si z toho učňovský střediska začaly dělat dobrou kšeft – dostávaly peníze od rodičů i od nás. Měl jsem tam třeba jednoho učně, za celý rok se nepřišli rodiče zeptat, jak mu to jde a jestli ho to baví, a pak jsem zjistil, že si píchá drogy. Tak jsem s tím musel skončit. Doba se mění, dneska všichni vařej minutky, za nás kuchař dělal omáčky a dělali jsme 400 jídel denně. Tři minuty z jedné strany a tři minuty z druhé, to zvládne ficka, to nemusí dělat kuchař. „Jediný marketing, který kdy využíval, byla šuška – ať si lidi mezi sebou řeknou, že tam je to dobré. „Každý pondělí byla Na Vyhlídce dršťková, ale v úterý nikdy, aby neřekli, že je od včera. Jednu středu bylo všechno z vepřového a další týden divočina a dvě jídla z hovězího. Takhle jsem to střídal a oni se to naučili, fungovalo to.“ Někdy v roce 2006 přestal s vedením restaurace úplně a začal si naplno užívat život v Kytíně.

Celé naše povídání Jarde protkáva vzpomínkami nejen na Pepička Pomahače, ale i na Vencu Zapadlíka, Vaška Štipla, Vencu Slepíčku a další kamarády z dětství, kteří už mu odešli a nechali ho tu samotného s Inkou. Jak říká ona, dnes už mají jiné zájmy – už jen zahradu, psa, kočku a teď jim vnučka přinesla malého potkánka, kterého zachránila ve Zverimexu, aby jím nenakrmili hada. „Je to roztomilý, očička to má jako korálky, má to hladoučkou srst,“ komentuje malého hlodavce Inka a vzpomíná, jak v noci v pyžamech honili s Pepíkem jeho králíky, když mu zase utekli z klece, ve které je posouval po trávníku místo sekačky, nebo jak omylem vzduchovkou zastřelil slepici a jeho žena Jana ji musela neplánovaně uvařit. Oba se shodují na tom, že to byla nejlepší kuchařka, jakou znali. Jarde, jako znalec z oboru, vychvaluje, jak skvěle uměla každé jídlo vychutit. Na její polévku sem prý jezdil z Hradu i sám Ladislav Špaček, protože takovou

v práci nedostal. „Takovej servis, jako měl Pepa, neměl nikdo. K večeři chlebičky, který vykouzlila během chvílky, no, co si vzpomněl. A když jsme si spolu dali večer pívko, ráno mně přejela po roletě za oknem, aby mě vzbudila, že mě na stolku venku čeká česnečka, ať si spravím chuť. To byla zlatá ženská, empatická a pro druhý by se rozdala. Michal je celej po ní.“

Zavzpomínali jsme i na Pepíkovo působení na postu starosty. „To byla pro Kytín obrovská výhra. Pepík týhle obci přinesl strašně moc. Z ruiny původně plánovaného kulturního domu díky ministrovi sociálních věcí Vodičkovi nechal postavit Domov důchodců. Zařídil kanalizaci v celé vesnici, kde do té doby byly všude jenom žumpy. Já jsem si desetikubíkovou žumpu za třicet tisíc nechal udělat těsně předtím, než mi Pepa prozradil, že budou za dva tejdny dělat kanalizaci. Tak ji mám na dešťovku na zalejvání,“ krčí Jarde rameny a vzpomíná na další Pepův rozjetý projekt. „Ten ale skončil dřív, než začal. Pod Bábinskou jsou dvě nebo tři velká jezera, tam se měly dělat vrty a na několika hektarech tady mohlo být golfové hřiště, který by přineslo spoustu pracovních míst a Kytínu velký peníze, vodovod, krytý tribuny na fotbalovém hřišti a spoustu dalších věcí od investorů. V době, kdy se tu pole prodávala za dvě koruny za metr, oni nabízeli osmdesát a to nedělalo mezi lidma dobrotu, takže se nedomluvili a šlo z toho.“ Na moji námitku, kde by dneska Kytín byl, že ho máme rádi pro ten klid, Jarde kontruje, že by se to podle plánů místních až tak nedotklo. Golf byl výsadou bohatých lidí a těch nebylo moc. Měli by vlastní příjezd, nikdo cizí by nesměl dovnitř a oni by nechodili ven. Raději ale přejdeme k tématu, jež nevzbuzuje takové vášně a v němž bývalému starostovi nemůže upírat zásluhy vůbec nikdo. „Taky zařídil první autobusový spojení v Kytíně. Do té doby jsme všichni chodili dva kilometry pěšky z Kaple a děti i ve sněhu nebo dešti do školy a ze školy druhou stranou taky pěšky.“ Na tomto místě Jarde připomene, jak dobře na Pepíkův odkaz navázal současný starosta Míla Holý, který se okamžitě po nástupu postaral o obnovu autobusových spojů, které se mezitím nechaly zase padnout.

„On se pořád smál, když zrovna nenadával na politiky,“ usmívá se Jarde při další vzpomínce na Pepíka. „Byl slušnej, čestnej, příměj a tím svým přístupem si taky udělal spoustu užitečnějších konexí na úřadech, což bylo potřeba. A když ho někdo rozčilil, tak přišel ke mně a já jsem mu dal kořalku.“ Z jeho laskavého vyprávění je cítit hluboký obdiv a volně pak stejným tónem znovu přechází k současnému starostovi. „Buďte rádi, že tam teď máte Milana, to je taky dobrý chlap. Já jsem mu osobně zakázal skončit, nebo se ožeru a umřu a bude mě mít na svědomí. Tak doufám, že tam vydrží aspoň do důchodu.“ A nám nezbyvá než si přát totéž, aby odkaz Pepíka Pomahače zůstával v naší obci i nadále.

Hubne celá vesnice

Pár slov o soutěži a natáčení

V době, kdy čtete toto číslo zpravodaje, již několik týdnů televize Prima vysílá nový pořad *Hubne celá vesnice*, v němž se účastní i tým z Kytína a o jehož natáčení jsme vás v minulém čísle informovali. Asi málokdo ten rozruch v obci nezaznamenal. Bylo to totiž velmi dlouhé a intenzivní a produkční štáby se v naší obci objevovaly loni na jaře a z kraje léta velmi často. Jak dnes my, účastníci této soutěže, na tuto dobu vzpomínáme?

Píšu my, protože i já jsem byla jedním z pěti „statečných“, kteří se na tento boj dali. A že rozhodování nebylo vůbec jednoduché! Kromě toho, že mnozí lidé mají přirozený ostych z toho, objevit se na televizní obrazovce, bylo také předem jasné, že to nebude žádný med. Kompletně si překopat životosprávu a na několik měsíců vlastně celý život, do toho se každý nehrne. Sehnat pětici (podle původních požadavků dokonce deset) hasičů, kteří navíc ideálně potřebují zhubnout a nebudou mít čtyři měsíce nic lepšího na práci než být produkci k dispozici na celé dny, kdykoli se štáb rozhodne přijet, nebylo vůbec jednoduché. Nakonec se to ale podařilo, a tak vznikl soutěžní tým ve složení: starosta Miloslav Holý (účast starosty obce byla podmínkou), Karel Feřt, Irena Bárová, Jakub Lístík a já, tedy Dagmar Čechová.

Jak říká Irča, kromě toho, že to pro ni byl nezapomenutelný zážitek, představovalo pro ni jako introvertku natáčení výrazné vykročení mimo její komfortní zónu. Karel k tomu se svým pověstným humorem dodává: „Já jsem se sám nepřihlásil, mně to nařídil starosta. Ale protože spolu vycházíme dobře,

vyšel jsem mu vstříc.“ I Milda účast v tomto projektu velmi dlouho a pečlivě zvažoval. Dnes je ale velmi rád, že se ho nakonec zúčastnil. Vzhledem k tomu, jak pozitivní vliv měla změna životosprávy na jeho zdravotní stav a kondici, se není čemu divit. Já jsem s účastí souhlasila hned – věděla jsem, že to nutně potřebuju, a navíc se při natáčení cítím jako ryba ve vodě.

Kromě nás se do projektu zapojilo ještě deset dobrovolníků, kteří k celkovému výsledku obce (ten zatím nemůžeme zveřejnit – přestože ho všichni znáte – váže nás mlčenlivost ve smlouvě) přispěli významnou měrou. Jejich ochota se zapojit opět souvisela s osobností našeho starosty a jeho darem získat si důvěru a sympatie lidí kolem sebe. Bylo to pro něj „potvrzením toho, že jsme jedna velká rodina a v Kytíně je to stále v pořádku. Držíme pospolu a jsme si vědomi našeho hesla Jaký si to tu uděláme, takový to tu budeme mít.“

Samozřejmě se zejména na začátku objevovaly i názory jiné – ne každému přišla naše účast v tomto pořadu jako dobrý nápad. Šlo ale nejen o naše zdraví, ale i o zvýšení povědomí o naší krásné obci

a v neposlední řadě o výhru půl milionu korun, z níž jsme měli v plánu přispět i na nové auto pro hasiče. „Nad řeči, které jsem tu slyšel, se povznesu,“ prohlásil Karel. „Jestli si někdo myslel, že si tam užíváme nebo něco, tak to bylo na úkor našeho volného času a všeho. O mě nejde, já jsem v důchodu, ale jde o ty lidi, kteří normálně dělají nebo mají nějaké povinnosti. Byl to docela očistec.“ Naráží tak na intenzitu, s níž bylo nutné stihnout celou soutěž natočit za dva a půl měsíce. Padly na to téměř všechny víkendy plus poměrně dost pracovních dní. Bez ohledu na počasí jsme se museli přizpůsobit potřebám a možnostem produkce a být vždy včas připraveni na místě natáčení, které se měnilo. Někdy jsme točili nebo se měřili u nás, jindy v Nové Vsi pod Pleší a nejčastěji probíhalo natáčení v Mníšku pod Brdy. Několikrát jsme ale museli vyrazit i do Prahy. Od rána do večera jsme poslouchali pokyny režiséra, a přitom měli dodržovat pravidelnou stravu, kterou jsme si nosili předem připravenou v krabičkách.

To, co vy vidíte v jednom díle, se točilo celý den. Kdo si to nikdy nezkusil, nevěřil by, jak je natáčení zdoluhavé. Celé hodiny čekáte, než přijde akce. A pak? Zase čekáte. Z natočeného materiálu se přitom velká většina na obrazovku vůbec nedostane, protože se jednoduše nevejde do délky pořadu. „Mě osobně dost překvapilo, jak to strašně trvalo. Mám ráda, když vše rychle odsýpá a nejsou prostoje,“ zavzpomínala Irča. I Kuba to uvedl jako jedinou věc, která ho překvapila, ale nevadilo mu to. Karel si natáčení užíval: „Nejen s Milánkem, ale i se slečnami produkčními. Chodili jsme potají popíjet za čtyřkolku. Ale pili jsme jenom čistý alkohol, po tom se netloustne,“ neodpustil si typický humor. Jak trefně podotkl, ke konci už se nervozita a stres podepisovaly i na členech produkčního týmu. Já osobně jsem se už několika různých natáčení zúčastnila, a tak vím, jak důležitá je právě atmosféra při natáčení. Když si s lidmi ze štábu takzvaně „sednete“, nebo se s nimi dokonce spřátelíte, odpustíte víc a rozhodně si to víc užijete. Pro kytínský tým byla bezesporu největším sluníčkem naše patronka Zora

Jandová, kterou nám záviděli i soupeři. Její úžasné pozitivní osobnost pro nás zůstane jedním z největších přínosů této soutěže.

Na výsledky si musíte počkat (vysílání by mělo běžet do konce února), ale jak jste jistě i sami poznali, všichni jsme prošli velkou změnou. „Natáčení mi dalo to, že jsem se naučil jiný životní styl ve stravování a disciplínu ve cvičení. Vzalo mi ale neskutečně hodně času mimo domov a rodinu,“ zhodnotil Jakub a pochvaloval si, jak náramně jsme se pobavili a sblížili i se členy týmu z Nové Vsi. Irča souhlasila: „Dalo mi to plno zážitků, vyzkoušela jsem při soutěžích nové věci, třeba jízdu na raftu – nikdy jsem na vodě nebyla. Poznala jsem nové lidi, a hlavně mi to vzalo pár kil, které už nechci zpět. Byla tam skvělá parta lidí, spousta srandy, takže to bylo fajn, i když to zabralo spoustu volného času.“ Oproti tomu Karel – který, ruku na srdce, zhubnout zase ale až tak nepotřeboval – si pochvaloval, že už zase ví, jak chutnají knedlíky. „Odesl jsem si z toho dobrý zážitek, ale životosprávu mám pořád stejnou. Hlavně jsem spokojený, že ten Milan už nemá 104,5 roku, ale že se přibližuje mému věku.“

Milda natáčení zhodnotil slovy: „Po celou dobu natáčení to bylo pro všechny soutěžící velmi náročné a já bych jim chtěl touto cestou poděkovat za reprezentaci naší vesnice. Všichni jsme dělali maximum, co bylo v našich silách, abychom Kytínu neudělali ostudu, a to se nám myslím povedlo.“ A dodal to, o co tvůrcům pořadu šlo především: „Byl bych velmi rád, aby divák pochopil, že nikdy není pozdě začít, a že když se chce, tak to jde a výsledek je pro každého z nás důležitý.“

Nechte se tedy i vy inspirovat radami odborníků na životosprávu a ještě pár týdnů nám fanděte. I když, mezi námi, vy už stejně víte, jak to dopadlo, že?

Foto: FTV Prima

Obecní knihovna

Je tu i pro vás

Od ledna máme novou knihovnici – po Janě Fabichové se toho ujala Alena Hájková, ale z důvodu pracovní vytíženosti po roce opět předala svou funkci, tentokrát Kláře Hladké, která v Kytíně žije již 10 let. Je vášnivá čtenářka, a protože pracuje z domova, hledala nějaký způsob, jak by se mohla více setkávat s lidmi a pomáhat jim. Ráda by naši obecní knihovnu více přiblížila občanům, aby se neostýchali ji více využívat.

„V té knihovně je to takové smutné, když tam lidi nechodí. Je tam spousta hezkých knížek, je škoda, že si pro ně lidi z obce nepřijdou,“ říká Klára. „Chtěla bych se ještě víc domluvit s knihovnou v Příbrami, která nám půjčuje i zajímavější knihy, nebo v Dobříši na častější spolupráci.“ V tuto chvíli nejsou v nabídce nejnovější tituly, protože obec nemůže pořizovat mnoho knih do knihovny, která je přístupná kdekomu bez kontroly. Nyní to totiž funguje tak, že až do 15 hodin je v pracovních dnech knihovna volně přístupná obyvatelům Domova a vlastně každému, kdo tam přijde. Vše je založené na důvěře, že kdo si knihu půjčí, ji také vrátí. Tituly, které na žádost předchozí knihovnice zakoupila obec, jsou pak stejně jako ty zapůjčené z Příbrami v uzamčené skříni a jsou k dispozici pouze v hodinách, kdy je tam knihovnice. Dalším důvodem pro minimální obnovování obsahu knihovny je právě i její využívání téměř výhradně klienty Domova. „Je tam ale poměrně široký výběr knížek pro děti, což je také škoda nevyužít. Děti, které by mohly potěšit, je v Kytíně přece spousta.“

Klára chce kytínským čtenářům vyjít maximálně vstříc, a tak vymýšlí, jak jim pomoci. V současné chvíli se jako nejefektivnější cesta jeví domluva předem. Máte-li o nějakou konkrétní knihu, ať už novější, nebo třeba povinnou četbu do školy, zájem,

napište na e-mail knihovna@kytin.eu a poptejte ji. Klára ověří, zda ji máme v naší knihovně, a pokud ne, pokusí se ji objednat přes meziknihovní výpůjční službu. Může vám ji pak nechat na úřadě, kde bude možné ji vyzvednout v úředních hodinách (ST a PÁ 16–18 hod).

Klára se zatím rozkoukává a chystá se inspirovat i jinými knihovnami v malých obcích v okolí. Jejím cílem totiž je naši knihovnu vzkřísit a oživit. Nápadů a plánů je spousta. Na otázku, jak chce občany Kytína do knihovny nalákat, mi se smíchem řekla: „Zatím snad jen na přátelský přístup. A ráda pečú, tak třeba na nějaké buchty nebo domácí kváskový chleba?“ Máme se tedy zřejmě na co těšit. V nejbližší době by měl vzniknout nebo být aktualizován seznam knih, které jsou aktuálně k dispozici, a následně bude zveřejněn, abychom vám výběr a výpůjčku co nejvíce usnadnili.

Každopádně už teď není třeba mít ostych a bát se do budovy Domova vstoupit, obecní knihovna je tu skutečně pro každého z nás a vstoupit do ní je zcela v pořádku. Do budoucna máme v plánu ji zřídit mimo Domov, snad to zájmu našich občanů pomůže. Přece jen, Češi stále patří ke špičce, co se čtení knih týká, a při dnešních cenách je půjčování mnohem ekonomičtější. A Klára bude mít z vaší návštěvy radost!

Nadační fond CAG

Zástupci firmy CAG, Michal Pomahač (ml.) a jeho sestra Tereza Štencarová, vedení naší obce informovali o tom, že se firma s již pětadvacetiletou působností rozhodla založit nadační fond, jehož prostřednictvím by ráda ulehčila život občanům v tíživé životní situaci. V čem taková pomoc spočívá a jak by měla probíhat, na to jsem se jich zeptala v krátkém rozhovoru.

Jak vás napadlo založit nadační fond?

Řekněme, že myšlenka založit nadační fond v nás zrála nějaký čas. Je to dlouhodobý projekt, který chceme, aby v regionu působil kontinuálně, a člověk musí vše důkladně promyslet, aby to celé dávalo smysl. Také hledá vhodnou dobu.

Za jakým účelem jste nadační fond CAG zakládali?

To je otázka na dlouhou a jistě nudnou debatu o vnitřních hodnotách, nerovných podmínkách často schovaných pod termínem tzv. „zásluhovosti“, soudržnosti společnosti, kvalitě života apod. Ve zkratce je to ale něco, co považujeme za přirozené a dává nám to zásadní smysl. Bankovka v ruce jednoho má úplně jinou hodnotu než v ruce jiného a my jsme zastánci toho, že by měla být právě v té ruce, kde má největší užitek. Nadační fond je pak nástrojem, jak dostat finanční prostředky k těm, kteří to potřebují; jsme si samozřejmě vědomi, že nedokážeme pomoci všem.

Jaké podmínky musí žadatel o finanční pomoc splňovat?

Podmínky jsou v zásadě tři: dotyčný musí aktivně zažádat (tzn. vyplnit online formulář), musí mít trvalé bydliště v Kytíně nebo Mníšku pod Brdy a správní rada fondu musí tuto pomoc schválit. Není to tak žádný automatický příspěvek pro všechny žadatele, každá žádost se posuzuje individuálně a vždy záleží na rozhodnutí správní rady.

Jakou formu pomoci od vás mohou naši a mníšečtí občané očekávat?

Zatím výhradně finanční. Ke každému příspěvku bude uzavřena darovací smlouva s uvedením účelu platby. Může se jednat o jednorázové i pravidelné platby. Zatím jsme se rozhodli, že nebudeme přijímat žádné finanční dary od ostatních organizací nebo jednotlivců, bude se jednat pouze o finanční prostředky získané podnikáním společnosti CAG.

Komu je tedy vaše pomoc určena? Můžete uvést nějaké konkrétní příklady z reálného života, abychom si to uměli lépe představit?

Jak jsme již uvedli, je to o kolektivním rozhodnutí pěti lidí, ani za sebe tak nemůžeme předem přesně určit, které konkrétní příklady finálně pod-

poříme. Obecně se ale bude určitě jednat o reakce na nepředvídatelné životní události (úraz, vážná nemoc v rodině, potřeba rehabilitace, fyzioterapie...), potřeby dětí, jejichž rodiče je nedokáží plně finančně pokrýt (jídlo, školní pomůcky, kroužky, sportovní vybavení, hudební nástroje, školní výlety, obědy), sociálně nedůstojné podmínky života (důchod nepokryje základní životní potřeby občana) a mnoho dalšího. Podpoříme vše, co nám bude připadat smysluplné a na co budeme mít finanční prostředky.

Jak se může potřebný člověk o pomoc z vašeho nadačního fondu přihlásit?

Výhradně prostřednictvím online formuláře umístěného na stránkách fondu www.nadacnifond-cag.cz. Celý proces je plně anonymní od začátku až do konce. Nikdo se tak nedozví, že jste o pomoc zažádali, ani že jste ji obdrželi. Nebojte se nás tedy oslovit, už nemusíte být na vše sami.

Jsme tu s Vámi.

www.nadacnifondcag.cz

Jak pokračuje příprava nového oltáře pro kostel v Kytíně?

Minulá informace končila nadějí, že nový oltář bude v kostele do konce tohoto roku. Bohužel není. Je přislíben na Velikonoce příštího roku. Zpoždění způsobilo to, že kámen vybraný panem sochařem Váňou v Itálii nebyl italskou stranou doručen. Při další cestě po prázdninách objednal pan Váňa kámen nový u jiné firmy. Ta splnila objednávku a blok kamene k opracování je již v sochařské dílně.

V současné době bratr pana sochaře Váni opravuje dlážděnou podlahu v presbytáři (tj. v přední části kostela, která bývá také nazývána kněžiště). To znamená především srovnání propadlého žulového stupně na okraji presbytáře, dále vybetonování základu pod nový oltář a následně vyrovnání propadlé podlahy.

Současný dřevěný oltář (odněkud do Kytína přivezený), značně narušený, převzalo Arcibiskupství pražské do depozitáře. Před odvezením byl z něho vyňat čtvercový kámen o rozměru cca 30x30 cm, v němž je uložen ostatek kostry některého světce. Věřím, že zjistíme koho. Tento kámen bude vložen do nového oltáře.

Koberce, který pokrýval dlážděnou podlahu, bylo nutné vyhodit, protože byl plesnivý a bohužel také poškodil dlažbu, která je tím na povrchu silně znečištěna. Po opravě nebude celá podlaha pokrývána novým kobercem, aby přirozeně větrala.

Aby mohl bohoslužebný provoz během opravy pokračovat, byl zapůjčen menší dřevěný oltář z kaple sv. Jana Nepomuckého v Nové Vsi pod Pleší, který je možné v kostele lehce přemístit. To je ovšem mimořádné řešení. Oltář má být správně na stálém místě, nepřemístitelný. Tak to také bude po instalaci nového – ten bude pevně spojen s betonovým základem.

Farář Jan Dlouhý

Foto: Libor Kálmán

Foto: Miloslav Holý

Přehled Městské policie o činnosti v Kytíně

Strážníci v roce 2023 řešili v katastru obce Kytín celkem 38 oznámení. Mezi ta nejčastější patřilo:

- volné pobíhání zvířat, a to především krav,
- zachycená zvířata v oplocení,
- odstranění kadáveru (mrtvé zvíře),
- znečištění vozovky od nákladních vozidel,
- stání v křižovatce, které bylo řešeno domluvou.

Dále strážníci v roce 2023 měřili celkem 4x rychlost, změřeno bylo celkem 5 vozidel, která překročila max. dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod a 4 vozidla, které překročila max. dovolenou rychlost v obci o více než 30 km/hod.

Strážníci asistovali při 3 dopravních nehodách a 3 požárech v katastrálním území obce Kytín.

Strážníci řešili 1 spor mezi sousedy, který byl následně předán k dořešení ke správnému orgánu. Dále zabezpečovali akce obce Kytín.

Vedoucí strážník a manažer prevence

Mgr. Petr Smorádek, DiS.

Jak vidí Kytín

Veronika Kupčíková
starostka Nové Vsi pod Pleší

Pamatuju si úplně přesně, kdy jsme byli v Kytíně poprvé. Bylo to krátce potom, co jsme se s manželem a dvěma dětmi přistěhovali do Vsi. Rádi jezdíme na kole, a tak jsme si říkali, že se pojedeme podívat někam po okolí. Zjistili jsme, že v Kytíně je pivovar, a rozhodli se vypravit právě tam. Dali jsme si v něm oběd a pak si prošli obec. Pamatuju si, že jsme byli úplně nadšení, a od té doby říkám větu: „V Kytíně by chtěl žít každý.“ Hrozně se mi líbilo, jak je to tam upravené. Seděli jsme na terase pivovaru a měli krásný výhled na rybník a náves, moc se nám líbily ty sochy... Naše děti byly ještě malé, takže na hřišti jsme s nimi tehdy nebyli, ale cestou zpátky jsme si všimli, jak krásné ho máte. Ten nejsilnější první dojem opravdu byla ta upravenost.

Jako starostka vedlejší obce dnes Kytínu – kromě Míly! – v dobrém závidím právě ten volnočasový areál – je prostorný, je v něm spousta věcí pro různé generace, můžete tam pořádat akce... Moc vám ho přeju a ta věta, že v Kytíně by chtěl žít každý, prostě za mě platí čím dál víc. V Nové Vsi pod Pleší je takovou naší chloubou fotbalové hřiště a další sportovní zázemí, které vy tady třeba tak úplně nemáte, na druhou stranu jste úplně jiná velikost obce než my. Já čím dál víc docházím k názoru, že ne každá vesnice musí mít všechno – možná bychom mohli spíše přejít k nějakému sdílení. Umím si představit, že třeba kdybychom měli nějakou větší kulturní akci,

mohli bychom ji v budoucnu pořádat ve vašem krásném novém kulturním středisku. My takový prostor nemáme a nejsme mu ani tak blízko jako teď vy. Proč bychom nemohli společně pořádat třeba čerty nebo setkání seniorů? Dokázala bych si to představit – akce dohromady Nová Ves & Kytín, kde se můžeme potkávat a nasdílet třeba i náklady.

Kytínským občanům bych chtěla vzkázat, že mají krásnou vesnici se super starostou a skvělým zastupitelstvem, tak ať si toho váží, protože jsou to lidi, kteří pro tu obec dýchají, a to je vždycky důležité. Moc si vážím toho, že i já mohu ty lidi nazývat svými přáteli, kteří mi vždycky pomůžou, když budu potřebovat.

foto: Jakub Suchel

Festival ptactva

Kytín 2023

V sobotu 7. 10. 2023 pořádal Přírodovědný spolek Dobříš již třetí ročník Festivalu ptactva v Kytíně. Tuto celoevropskou akci pro veřejnost, zaměřenou na pozorování ptactva dlouhodobě koordinuje ČSO (Česká společnost ornitologická) ve spolupráci s Birdlife International. Jako lokalitu na Dobříšsku jsme opět vybrali louku u Kytína s bohatým pásem křovin, kam dlouhodobě vyrážíme ptáky sledovat a v zimním období i přikrmovat. Zajímavé druhy se zde vyskytují jak v hnízdní době, během tahu, tak i v zimě. Křoviny jim poskytují dostatek potravy a úkrytu, takže je můžeme pozorovat ve větších početnostech než v okolní intenzivně zemědělsky obhospodařované krajině. Hlavní náplní akce byla ukázka kroužkování ptáků, povídání o ptačích druzích, jejich migraci a ochraně.

Do přípravy a průběhu akce se zapojila většina členů našeho Spolku, včetně několika dobrovolníků. Ornitologické sítě byly natažené již brzy ráno, kdy někteří z nás vyrazili na místo již ve 4:00 hod s cílem připravit vše pro zdárný průběh celé akce a pokusit se odchytnout zajímavé druhy ptáků, které by byly pro návštěvníky určitě zpestřením. A včasné vstávání opravdu stálo za to – již brzy po začátku akce jsme se mohli pochlubit dvěma krásnými exempláři puštíka obecného (*Strix aluco*). Jde sice o naši nejčastěji se vyskytující sovu, ale potkat ji při procházce přírodou je pro běžného pozorovatele obtížné. Puštíka je aktivní v noci, kdy loví typicky hlodavce, další malé savce a ptáky. Lokálně platí rovněž za významného predátora menších druhů sov, přičemž se sám může stát kořistí výra velkého či jestřába lesního.

Většina návštěvníků se dostavila již na začátek akce, který byl ohlášený na sedmou hodinu. Včasná ranní doba je pro ukázky ptáků ideální. Nejvíce zástupců avifauny se totiž podaří odchytnout především v brzkých ranních hodinách, kdy po noci intenzivně létají a hledají potravu. V průběhu celého dopoledne se nám podařilo odchytnout celkem 11 druhů ptáků a 42 jedinců s největším zastoupením kosa černého (13 exemplářů) a červenky obecné (7). Nechyběli, ale i králíček obecný (5) a ohnivý (1),

pěníce černohlavá (4 – v roce 2022 to byl nejpočetnější druh s 11 kusy), střízlík obecný (3) a zástupci sýkor – modřinka (3) a koňadra (2). V porovnání s předcházejícími ročníky, které se na stejné lokalitě konaly 3. 10. 2021 (15 druhů a 93 jedinců) a 1. 10. 2022 (12 druhů, 56 jedinců), jde sice o druhový i početní pokles, ale z pouzře několika srovnání nelze zatím vyvodit žádné závěry. Je třeba vzít do úvahy i počty natažených odchytnových sítí a vliv počasí v daných letech, které nám tentokrát s ohledem na poměrně velký vítr nebylo moc nakloněné. Zajímavá budou tedy porovnání dat z delší časové řady, pomocí kterých budeme moci doložit, které druhy jsou na ústupu a kterým se naopak daří se lépe přizpůsobovat měnícím se životním podmínkám.

Účastníci, kterých bylo více než 30, včetně 10 dětí, si kromě nových informací a zážitků z blízkého pozorování našich opeřených sousedů odnesli i zajímavé naučné materiály poskytnuté pro tento účel ČSO.

Z našeho pohledu se akce vydařila a z vyjádření a poděkování odcházejících účastníků jsme byli ujištěni, že ani oni nebyli zklamáni. Snad tedy brzy na viděnou při některé z dalších ptačích akcí.

Přírodovědný spolek Dobříš

Jíl – surovina minulosti i budoucnosti

aneb Výprava do Vižiny

Zubní pasta, hrnek, umyvadlo, cihla, dlaždice, obkladačky, střešní krytina, elektroizolátory, kosmetika, barvy, tmely – to všechno jsou příklady věcí a hmot, jejichž základní složkou je jíl, a ten se těží také nedaleko od nás, jen osm kilometrů na západ od Kytína, u obce Vižina. Pojdme se tam spolu podívat.

Pěšky nebo na kole asi do Vižiny vyrazí málokdo a autem je to přece jen trochu oklikou. Musí se přes Dobříš a Hostomice anebo opačným směrem přes Řevnice. Poprvé jsem se tam vypravil s dcerkami jednu slunečnou zářijovou sobotu. Vzali jsme to přes Hostomice. Po cestě jsme navštívili nedaleké keltské sídliště u Skřípele (tzv. „Švédské šance“) a obešli zdejší čtvercový val. Je to malebné místo, z něhož dýchá více než dva tisíce let stará minulost. Pak už jsme dorazili do Vižiny, auto odstavili u vlakové zastávky a vydali se k areálu, kde se těží jíl. U cesty jsme v hrubém šterku sbírali pěkné kusy žlutého průsvitného kalcitu, pocházející z vápencového lomu Čertovy schody u Koněprus. Takový malý nečekaný bonus. Pak už se objevily hromady světle šedého natěženého jílu. Areál byl o víkendu liduprázdný, nákladáky, bagry a buldozer vzorně zaparkované v řadě.

Vlastní těžebna je pozoruhodné místo. Rozlehlá jáma je zčásti mokřad, v němž to bujně žije, s rákosím, lekníny a čápy; těžená část připomíná spíše pouštní či měsíční krajinu, to vše lemované siluetou brdského hřebenu na obzoru, tak jak ho známe z Kytína, jen z opačné strany. Na dně těžební jámy jsou retenční nádrže, které zachycují dešťovou vodu a ta se přečerpává mimo jámu. Dešťová voda, která při velkých deštích přitéká z lesů od Brd, se odvádí stranou velkým příkopem, které ložisko z boku obchází. Holčičky se vyřádily v louži s rozmočeným jílem, k jem-

nému bahýnku čichaly, prý voní jako barvy, nechaly si ho prokluzovat mezi prsty a během chvilky uplácaly malého hliněného sněhuláka.

Druhou návštěvu jsem podnikl ve všední den, a to už se na místě pracovalo. Těžbu obstarávají pouze dva lidé, bagrista a řidič nákladáku. Technolog těžařské firmy LB Minerals s.r.o. zajíždí do těžebny jednou za čtrnáct dní, aby práci koordinoval. V současnosti těžená poloha má mocnost asi 6 až 10 m, kamenité hlíny, které leží nad ní, se musejí odstraňovat. Natěžený jíl se sváží na hromadu a z té odvázejí surovinu každý den kamiony na zpracování do keramického závodu Rako III v Lubné u Rakovníka a do keramického závodu v Podbořanech. Natěžený materiál se zkouší na obsah hliníku a do určité míry i železa, písková frakce se v surovině ponechává. Pokud složení překročí stanované limity, surovina se podle potřeby míchá se surovinou z jiného ložiska. Upravená hmota slouží k výrobě dlaždic.

Zdejší ložisko jílu vzniklo ve třetihorách postupným splavováním zvětralin z brdského hřebene do menší terénní prohlubně. Jíl není čistý, má i různé příměsi, hlavně zrníčka křemene. Jinak je ale tvořen převážně tzv. jílovými minerály. Ty jsou na zemském povrchu takřka všudypřítomné, protože jsou důležitou součástí půd a jejich pomalým rozpouštěním se uvolňují živiny pro rostliny. Jílových minerálů je více druhů, ve Vižině jsou to konkrétně minerály kaolinit

Zaparkovaná technika a hromada natěženého jílu

Vižina – prostor těžby jílu

Z REGIONU

a illit. Čistý kaolinit je známý tím, že slouží k výrobě porcelánu. Jílové minerály tvoří nepatrné šupinky velikosti menší než dvě tisíce milimetru. Při výpalu se okraje těchto šupinek nataví a spečou dohromady, čímž vznikne pevná keramická hmota.

Vižinská vrstva jílových usazenin je až 40 m mocná, ložisko je dlouhé 4 km a široké až 800 m. Vlastní těžebna ovšem v současnosti zaujímá rozlohu jen asi 200 × 200 m. Na ložisku se těží odnepaměti. V 17. a 18. století došlo na Hostomicku díky dostupnosti kvalitní suroviny k rozvoji hrnčířství a hostomická keramika se prodávala do širokého okolí. Jíly jsou totiž nejen u Vižiny, ale také u Osova a Velkého Chlumce. V 19. století se těžil jíl k výrobě hrnčířského zboží šachticemi, o něco větší průmyslová těžba se rozběhla v roce 1939 a od roku 1961 je těžba jílu plně mechanizovaná. Surovina se zpracovávala v Rakovnických keramických závodech a v jejich pobočce v Praze – Hlubočepích na výrobu dlaždic, obkladaček a později i kanalizačních trubek. Nejvyšší vižinský jíl (surovina s názvem „Vižina extra“) je tmavě šedý, bez příměsí písku a je velmi plastický. Předpokládá se, že těžba bude pokračovat ještě nejméně dalších 15 let.

Výprava do Vižiny není, pravda, zrovna výlet, na jaké jsme zvyklí, ale i takové místo má své kouzlo. Tak až budete mít někdy cestu kolem, zastavte se a pokochejte se také, je to zážitek jiného druhu.

Text a foto Dalibor Velebil

Těžba jílu bagrem

Vižina – retenční nádrž na dně těžební jámy

Retenční nádrž s lekníny, v pozadí bagry a hromada natěženého jílu

Kalcit sebraný u přístupové cesty k těžbě jílu ve Vižině

Stará cihelna u Hostomic

Hromada písčitého jílu

Kytínský zpravodaj

Vychází 2x ročně, vydává Obecní úřad Kytín č. p. 65, IČO: 00640794

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 23120

NEPRODEJNÉ, pro vnitřní potřebu obce Kytín

Číslo 1/2024 je v pořadí 30. číslem Kytínského zpravodaje

Toto číslo vychází 9. 2. 2024, uzávěrka příštího čísla je 15. 5. 2024.

Elektronické vydání Zpravodaje je k dispozici na webu obce www.kytin.eu v sekci: **Život v obci**

Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané příspěvky se nevracejí. Za obsah textů odpovídají autoři.

Redakce: Dagmar Čechová, Petr Kamberský

Autor textů, není-li uvedeno jinak: Dagmar Čechová

Foto na obálce: Petr Růžek

Pravidla pro přijímání příspěvků do Kytínského zpravodaje:

- Pravidla pro otištění příspěvku se vždy řídí aktuálně platným Tiskovým zákonem (aktuálně Zákon č. 46/2000).
- Zákonný nárok na otištění svého příspěvku má pouze člen zastupitelstva. Redakce však vítá názory a podněty i od ostatních občanů, a to na adrese zpravodaj@kytin.eu, případně ve fyzické podobě na adrese obecního úřadu. Termín pro odevzdání příspěvku do nejbližšího čísla Zpravodaje je vždy do 30. dubna, 31. srpna, resp. 31. prosince, není-li v předchozím čísle uvedeno jinak.
- Nevyžádané příspěvky budou vždy redakčně posouzeny a o jejich uveřejnění rozhoduje redakce.
- Nevyžádané příspěvky se přijímají v maximálním rozsahu 2200 znaků včetně mezer + případně 1 fotografie v tiskové kvalitě (min 300 dpi). Příspěvek musí být podepsán plným jménem autora. Tento limit platí pro každý takový příspěvek jednotlivě. O případném otištění více příspěvků od stejného autora rozhoduje redakce.
- U vyžádaných příspěvků (tedy takových, kde redakce o příspěvek autora požádá), bude vždy délka a podoba příspěvku individuálně dohodnuta.
- Redakce může publikované příspěvky upravovat a krátit. Plná původní verze příspěvku může být dle rozhodnutí redakce publikována na webu www.kytin.eu. Redakce může dle aktuální kapacity vydání individuálně rozhodnout o uveřejnění nekrácené či delší verze příspěvku.

INZERCE

PŮJČENÍ VOZÍKU ZDARMA

(při nákupu u nás)

ČLEN SKUPINY

BigMat
EVROPSKÁ SÍŤ STAVEBNIN

WWW.ROKAL.CZ

STAVEBNINY MNÍŠEK POD BRDY

KULTURNÍ KALENDÁŘ 2024

20. 1. Bruslení pro kytínské děti na Dobříši
20. 1. Myslivecký ples v pivovaru
9. 2. Chouzavská zábava v Kytíně (Kytínský pivovar)
17. 2. Hasičský ples v pivovaru
2. 3. Masopust od 12 hod, večerní zábava (restaurace na Vršíčku)
23. 3. Dětský karneval v pivovaru
31. 3. Velikonoční trhy
Březen Brigáda na obnovu lesa, sázení stromků
Duben Úklid v okolí Kytína
6. 4. Železná sobota
30. 4. Stavění máje a pálení čarodějnic
4. 5. Pokládání věnců, oslavy výročí konce II. světové války
(Kytín - Nová Ves pod Pleší - Voznice)
1. 6. Dětský den (Areál pode vsí)
15. 6. Hry bez hranic (Bratřínov u rybníka)
19. - 24. 8. Sochařské sympozium na Voznici

18. 8. - 24. 8.

KULTURNÍ LÉTO V KYTÍNĚ PODE VSI

18. 8. Nohejbalový turnaj
19. - 22. 8. Kytínské letní kino
23. 8. Překvapení v rámci Kytínského kulturního léta :-)
24. 8. Závod koňských stříkaček
24. 8. Večerní zábava
31. 8. - 1. 9. Stanování pro děti na fotbalovém hřišti
14. 9. Posvícení (restaurace Na Vršíčku)
16. 9. Pěkná hodinka, zábava k poslechu i tanci
12. 10. Drakiáda
2. 11. Lampionový průvod
30. 11. Rozsvícení vánočního stromu v Kytíně
Prosinec Dětská besídka / Mikuláš / Divadlo pro děti
Prosinec Vánoční koncert v Kytíně
24. 12. Vánoční zpívání na vsi
31. 12. Silvestrovský fotbal

Změna programu vyhrazena.

Na akcích jsou pořizovány záběry pro kroniku obce. Prosíme všechny účastníky, kteří nechtějí být natáčeni, aby to oznámili kameramanovi na místě.